Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 399
Vineri 21 februarie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Trăiască prietenia frățească romîno-maghiară!

La invitația guvernului Republicii Populare Romîne și a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, o delegație a guvernului Revoluționar Muncitoresc Țărănesc Ungar și a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, în frunte cu tovarășul Ianoș Kadar, a sosit în țara noastră într-o vizită de prietenie.

În dezvoltarea relațiilor de bună vecinătate și de prietenie dintre cele două țări, vizita înalților oaspeți constituie fără îndoială un eveniment de seamă. În trecut, prietenia dintre cele două țări era considerată de foștii exploatatori ai poporului romîn și ai celui ungar ca obstacolul cel mai de seamă în calea planurilor lor. Dar, în ciuda politicii de desbinare, în ciuda șovinismului propovăduit, oamenii muncii romîni și maghiari au luptat de multe ori umăr la umăr împotriva asupririi, pentru libertate și dreptate socială. Abia după eliberarea țărilor noastre, cînd s-a prăbușit pentru totdeauna zidul vrajbei și șovinismului, s-a realizat o cotitură radicală în relațiile romîno-ungare, a luat naștere un nou tip de relații izvorîte din trainicele principii ale internaționalismului proletar.

Prietenia romîno-ungară are acum condiții de dezvoltare deosebit de favorabile, datorită faptului că ambele țări fac parte din puternicul lagăr al socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică. Între ele s-au stabilit legături politice, economice și culturale pe principiile care stau la baza tuturor relațiilor dintre țările socialiste. Pe baza acordurilor economice încheiate, țara noastră a livrat R.P. Ungare produse lemnoase, petrolifere, materiale de construcții, instalații de foraj petrolier și diverse bunuri de larg consum. La rîndul ei, R. P. Ungară a livrat țării noastre utilaje necesare unor centrale hidroelectrice, instalații telefonice, mașini etc.

În domeniul culturii științifice, relațiile dintre țările noastre se dezvoltă de asemenea neîncetat. Tot mai dese au devenit întîlnirile între scriitorii, artiștii, oamenii de știință, sportivii romîni și maghiari. Ele au contribuit la o cunoaștere mai bună a celor două părți, la obținerea de importante succese în domeniile economiei și culturii.

Cînd imperialismul internațional și coada sa de topor, reacțiunea internă din Ungaria, au încercat să organizeze în Ungaria un puci contrarevoluționar, poporul nostru a fost din toată inima alături de poporul muncitor din R. P. Ungară, care, sub conducerea Partidului Muncitoresc Socialist Ungar și a guvernului Revoluționar Muncitoresc Țărănesc Ungar, a zdrobit contrarevoluția.

Prietenia dintre poporul romîn și cel maghiar crește și se întărește neîncetat, devine pe zi ce trece tot mai rodnică pentru ambele popoare. Ele știu că această prietenie servește scopului comun — construirea socialismului — servește cauzei consolidării păcii.

Salutînd prezența în țara noastră a iubiților oaspeți, poporul romîn este convins că ea va contribui din plin la întărirea prieteniei frățești dintre cele două țări ale noastre.

Tovarășul KADAR JANOS

PREGĂTIRI PENTRU ALEGERI

Cronică electorală

Numeroși țărani muncitori din satul Diheneș, raionul Săcueni, regiunea Oradea, au fost prezenți zilele acestea la o întîlnire cu tov. Mihai Fechete, președintele U.R.C.C. Săcueni, candidat al Frontului Democrației Populare la alegerile de la 2 martie în circumscripția electorală raională nr. 15.

Ei au venit bucuroși că vor avea prilejul să stea de vorbă cu candidatul lor, pe care-l cunosc foarte bine, pentru a-și spune păsurile și a-i împărtăși dorințele lor în ceea ce privește gospodărirea satului.

Luînd cuvîntul în fața alegătorilor, tov. Mihai Fechete a vorbit despre realizările înfăptuite în anii regimului democrat-popular. În satul Diheneș, de pildă, în ultimii ani a fost construită o școală, s-a înființat o cooperativă, iar țăranii muncitori și-au construit peste 300 de case noi.

Alegătorii prezenți la întîlnire au făcut cu acest prilej o seamă de valoroase propuneri pentru o și mai bună gospodărire a satului, pe care tov. Mihai Fechete și le-a însușit, făgăduind să-și dea toată silința pentru ducerea lor la îndeplinire.

G. BOBOC
corespondent

De cînd a luat ființă noua întovărășire agricolă din satul Budișteni, raionul Topoloveni, cei din Ciulnița nu mai aveau pace. „Să ne lăsăm noi mai prejos decît cei din Budișteni? Nu se poate! Mai facem și noi o întovărășire!" ziceau oamenii. Pămînturile celor din Ciulnița se învecinau cu ale noilor întovărășiți din Budișteni și — de! — nu le prea venea oamenilor la îndemînă să se lase mai prejos.

Atunci s-au adunat ei și au hotărît să înființeze și ei o nouă întovărășire agricolă, pe care s-o inaugureze în cinstea alegerilor de deputați în sfaturile populare de la 2 martie.

Zilele acestea, în sala căminului cultural din Ciulnița, a avut loc adunarea de constituire a întovărășirii agricole „16 Februarie" din satul Ciulnița, a doua întovărășire din acest sat. Astfel 43 familii de țărani muncitori și-au unit pămînturile, pornind cu hotărîre pe drumul belșugului și al bunei stări.

G. BREAZU
corespondent

Pentru binele obștesc

— Pe tovarășul Crăciun I. Constantin îl căutați? Atunci grăbiți-vă. Acum se află în ședință de judecată. Mai sînt două procese și termină. Dar peste un ceas are întîlnire cu alegătorii...

La început l-am privit nedumerit pe tov. Ion Mangiurea, secretarul sfatului popular al comunei Mihăilești, raionul Domnești, care-mi spusese cele de mai sus, pe drum, venind dinspre Corneni. Mă gîndeam: un țăran întovărășit judecă oamenii la procese? Cum adică?

Aflai însă îndată că secretarul organizației de partid al întovărășirii „7 Noiembrie" din Mihăilești este și președintele comisiei de împăciuire. Numai în anul 1957, datorită felului cum știe să vorbească oamenilor, el a reușit să aducă împăciuire în peste 100 de procese diferite.

Despre acestea și despre alte laturi ale muncii obștești a tov. Crăciun I. C-tin mi-au vorbit pe larg alți cîțiva din cei 30 de gospodari din circumscripția a 10-a din Mihăilești.

— În comuna noastră s-au dobîndit multe realizări de seamă în ultimii ani, mi-a spus întovărășitul Negrilă Dumitru. Am construit prin autoimpunere un cămin cultural cu care ne mîndrim; am introdus rețeaua electrică și azi în zeci de case arde „lampa lui Ilici" și se aude radio-ul; am amenajat o clădire și am deschis astfel o farmacie; am renovat școala elementară; am deschis zece unități ale cooperativei dintre care un magazin universal chiar acum cîteva săptămîni; am adus aparat de cinematograf; am sprijinit pietruirea șoselei; am adus la dispensar și un medic pediatru; ș.a.m.d. Începe activitatea un incubator modern și un centru de prelucrarea laptelui. În sfîrșit în comuna noastră au luat ființă șase întovărășiri agricole.

...Îl priveam acum pe acest om energic în vîrstă cam de 30 de ani. Asculta cu atenție cele ce spunea întovărășitul Roșu Tudor:

— Cum se va împrimăvăra, trebuie să pietruim și strada asta a noastră. Trebuie să fim ajutați să aducem pînă la noi rețeaua electrică.

Au vorbit și despre altele țăranii întovărășiți Constantin Arsene, Crăciun Constantin și alții. La urmă a luat cuvîntul și tov. Crăciun I. Constantin:

— Mă cunoașteți bine și vă cunosc bine. Nu e cazul să rostim vorbe mari. Dar trebuie să ne aducem mereu aminte de cum o duceam în trecut, cînd mulți dintre voi ca și mine argățeați la moșiereasa Aurelia Călinescu. Azi tot ce înfăptuim e spre folosul nostru. Pietruirea drumului și electrificarea o să le rezolvăm în circumscripția noastră a 10-a cît de curînd. Pentru mijloace de transport o să ne adresăm șefului secției de aici a gospodăriei de stat, ori fabricii de săpun din Buda. O să ieșim și noi cu căruțele. Și asta cît mai repede...

Cînd au ieșit de la adunare, oamenii erau bucuroși. Știau bine că cele spuse de candidatul lor în viitoarele alegeri vor fi traduse în viață în cel mai scurt timp.

ION DRINCU

Încredere îndreptățită

Cu greu găsești azi în satele din raionul Caransebeș pe cineva care să nu cunoască sau măcar să nu fi auzit de minerul Livius Vlad de la mina Bobu-Delinești. Ales în anul 1956 de țăranii muncitori deputat în sfatul popular Delinești, Livius Vlad a știut să îndreptățească încrederea pe care i-au acordat-o consătenii lui, desfășurînd o muncă intensă în calitatea lui de deputat.

Nu mică a fost contribuția lui la construirea frumoasei clădiri a căminului cultural din Delinești, la electrificarea în întregime a comunei, la efectuarea multor lucrări de gospodărie, la înființarea întovărășirii de creștere a oilor „Valea Pogonicìului".

Iată de ce alegătorii din Delinești au propus din nou candidatura lui Livius Vlad la alegerile de la 2 martie, convinși fiind că el va ști să îndreptățească cu prisosință și de-acum înainte încrederea lor.

D. SIRBU
corespondent

UZINA de cereale

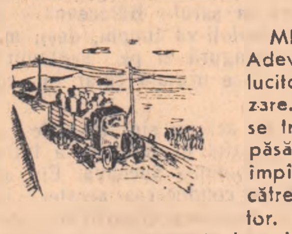
In anii celui de al doilea plan cincinal, gospodăriile agricole de stat au sarcina să ajungă mari întreprinderi producătoare de cereale-marfă, și în special de grîu și porumb, astfel încît în 1960 să fie capabile să livreze statului cel puțin 1.000.000 tone de asemenea produse. In lumina acestei sarcini, analogia conținută în titlul însemnărilor de față nu mai pare de loc curioasă. Da, în condițiile dezvoltării agriculturii noastre, fiecare gospodărie agricolă de stat trebuie să devină o adevărată uzină de cereale. Cum? Extinzînd suprafața cultivată cu grîu și porumb pînă la 35 la sută și respectiv 40 la sută din totalul terenului arabil și obținînd o producție medie la hectar mare și constantă. In această privință anul 1957 poate fi considerat ca un an de bun augur. Intr-adevăr în anul 1957 suprafața cultivată cu cereale în gospodăriile agricole de stat a ajuns la 578.000 ha, cu 103.400 ha mai mult decît în 1956, iar producțiile obținute au depășit 2.000 kg. grîu la ha în peste 50 de gospodării și 2.500 kg. porumb boabe la ha în 106 gospodării. Ba, au fost unele unități care au realizat producții de-a dreptul record: Mînăstirea-București 2.704 kg grîu la ha pe 1.072 ha, Secuieni-Roman 2.670 kg grîu la ha pe 770 ha.

Care este semnificația rezultatelor înregistrate de gospodăriile agricole de stat în anul 1957? In primul rînd, ele demonstrează că numai pe tarlale mari se poate face o agricultură rațională (în 1957 gradul de mecanizare a lucrărilor a ajuns la 97 la sută la arat, 93 la sută la însămînțat și 62 la sută la prășit, iar îngrășăminte chimice și organice s-au aplicat pe majoritatea suprafețelor cultivate cu grîu și porumb). In al doilea rînd, e limpede că gospodăriile agricole de stat și-au creat asemenea condiții materiale încît în anii ce urmează se vor putea obține în mod constant producții de peste 2.000 kg grîu și 2.500—3.000 kg porumb la ha.

Uzină de cereale! Realizările amintite pledează doar pentru un început în acest sens. Confirmarea însă îi revine anului 1958.

L. GHEORGHE

CONTRACTANȚII

MIJLOC DE FEBRUARIE

Adevărată zi de primăvară, cu cer senin, soare strălucitor, cu puzderie de fire de borangic țesute în zare. După luni de amorțire, viețățile pămîntului se trezesc din nou la viață. Se aude iarăși ciripitul păsărelelor. Oamenii au început tot mai mult să împînzească țarina. E vremea cînd firea te cheamă către ea, prin tot ce are mai frumos și mai mișcător. Și ce poate fi mai mișcător decît să vezi cum, încă la început de primăvară, semnele belșugului se arată din plin?!

Nu știu dacă Ion Nicolae, președintele gospodăriei colective din Valul Traian, raionul Medgidia, este sau nu o fire visătoare. Totuși, acum cîteva zile, putea fi văzut în cîmp, acolo unde se întind cele peste 1.500 ha ale gospodăriei. Ședea și privea cu nesaț tarlaua de grîu verde, ce se pierdea tocmai la marginea orizontului. Poate că în mintea lui vedea firele acelea micuțe de grîu ajunse pînă dincolo de piept; poate le simțea chiar spicele mustăcioase mîngîindu-i bărbia, sau poate auzea scîrțîitul carelor încărcate cu grîu ca aurul, întorcîndu-se seara, în sat. Cîte visuri și cîte speranțe nu aduce cu el acest zvon de primăvară!

De la o vreme privirea lui Ion Nicolae începu să se întunece. Ținea în mînă un ziar, citea, și din cînd în cînd clătina din cap a părere de rău. Il frămîntă ceva? Dar ce anume? Omul băgă mîna în buzunar, scoase un creion și o bucată de hîrtie. Toate gîndurile, toate frămîntările de acum îi fuseseră stîrnite de cele cîteva rînduri citite în ziarul pe care îl avea în mînă: „Colectiviștii din satul Viișoara au vîndut anul trecut statului pe bază de contract 174 tone de grîu și 140 tone porumb; gospodăria colectivă din Pietroiu, raionul Fetești, a contractat în anul acesta cu „Recolta" 480 tone grîu, 680 tone porumb și 68 tone floarea-soarelui".

Președintele grăi, apoi, ca pentru sine: „Păi cum să nu meargă bine o astfel de gospodărie? Cum să nu dea bani mulți la ziua-muncă și să nu își îngăduie să ridice construcții?"

Făcu repede o socoteală și află că colectiviștii din Viișoara au primit în anul trecut ca avans 87.000 lei pentru grîu și 56.000 lei pentru porumb, iar după predare, au mai încasat pentru grîu încă 128.760 lei și 89.600 lei pentru porumb. In plus de asta, pentru că au contractat cantități mai mari de 30 tone, au primit și sporul de 10 la sută, adică 36.136 lei, și totodată li s-a dat drept plată a transportului 21.980 lei — în total deci pentru grîul și porumbul contractat au încasat 419.476 lei.

Ion Nicolae voi să socotească cît vor lua colectiviștii din Pietroiu pentru cantitățile de cereale contractate în acest an, dar nu mai putu. Il cuprinse o amăreală: „Și cînd te gîndești că noi n-am avut contractate decît 2 vagoane de grîu și 4 de porumb, își zise el. Aproape că nici nu merită să mai faci socoteala banilor încasați. Și de contractat am fi avut de unde contracta. Am cultivat în anul trecut 240 hectare cu grîu și 165 ha cu porumb. Aveau dreptate colectiviștii cînd ne-au criticat în adunarea generală

P. VOICULESCU

(Continuare în pag a 4-a)

Pentru obținerea unei recolte sporite de porumb în Moldova

ING. I. GOLOGAN
I.C.A.R.-Iași

ÎN MOLDOVA cultura porumbului s-a dezvoltat mai mult ca în celelalte părți ale țării, ocupînd peste 40 la sută din suprafața arabilă. Această extindere este datorită în parte tradiției, care leagă de veacuri pe plugarii moldoveni de „păpușoi", cum numesc ei porumbul, și mai ales condițiilor naturale favorabile, pe care această valoroasă plantă la întîlnește aici.

Folosind condițiile prielnice și aplicînd o agrotehnică corespunzătoare, unele stațiuni experimentale și gospodării agricole de stat și cooperatiste din Moldova au obținut în anul 1957 recolte sporite: stațiunea de cercetări pentru cultura porumbului de la Podul Iloaiei 4.000 kg. la ha, G.A.S. Săcuieni — raionul Roman 4020 kg. la ha, G.A.S. Războieni — raionul Tg. Frumos, 4.500 kg. la ha, gospodăria agricolă colectivă din comuna Roșiori — raionul Bacău 3.000 kg. la ha. ș.a.m.d.

Dacă analizăm însă recoltele medii de porumb obținute la ha. pe întreaga Moldovă, se constată că ele se mențin încă scăzute față de posibilitățile existente. În raioanele mai umede producția medie la ha. atinge maximum 1400-1500 kg. și scade în raioanele mai secetoase la 800-900 kg. Un exemplu concludent în această privință îl oferă regiunea Iași (unde porumbul ocupă peste 250.000 ha. adică cca. 45 la sută din terenul arabil). Deși în ultimii 2 ani condițiile de climă au fost destul de prielnice, media la ha. pe regiune n-a trecut de 1000 de kg.

Rezultatele nesatisfăcătoare obținute în prezent la cultura porumbului în unele unități din Moldova se datoresc în foarte mare măsură nerespectării sau aplicării într-un mod greșit a principalelor măsuri agrotehnice. Să vorbim pe rînd despre fiecare.

Arăturile adînci de toamnă

Nenumăratele date primite de pe teren dovedesc fără putință de tăgadă că producțiile de porumb realizate de sectorul de stat și cooperatist depășesc întotdeauna cu 40-70 și chiar 100 la sută pe cele din sectorul individual. Sporul însemnat obținut se datorează efectuării pe scară mai largă a arăturilor de toamnă. În raionul Tg. Frumos, bunăoară, arăturile adînci au contribuit la sporirea producției cu peste 30 la sută, iar în raionul Suceava cu cca. 25 la sută. Iată de ce recomandăm cultivatorilor din Moldova ca în zilele prielnice să continuie cu intensitate arăturile peste tot acolo unde terenul permite executarea lucrării în bune condiții agrotehnice.

Arătura de toamnă poate să lipsească numai în zonele prea umede și pe solurile erodate, spălate de ape. In aceste cazuri ea poate fi înlocuită cu bune rezultate printr-o arătură timpurie de primăvară.

Aplicarea chibzuită a îngrășămintelor naturale și chimice

Dacă în Moldova gunoiul de grajd dă bune rezultate și pe pămînturile mai bogate (la I.C.A.R. Tg. Frumos a sporit producția cu 40 la sută), pe solurile erodate el nu trebuie să lipsească. După gradul lor de secătuire aceste terenuri trebuie îngrășate în timpul iernii, sau în primăvară de vreme, cu 15—25 tone gunoi de grajd la ha. Din practica gospodăriei de stat Miroslava, raionul Iași, s-a văzut că 20 tone de gunoi pot aduce un spor de producție de 42 la sută. Efectele deosebite se înregistrează în urma aplicării gunoiului de grajd pe solurile podzolice așezate în zonele umede din dreapta Siretului.

Acolo unde nu sînt cantități suficiente de gunoi se pot folosi îngrășămintele chimice. Cele fosfatice, date înainte de semănat, și cele azotoase, aplicate în timpul semănatului și la prima prașilă, au sporit simțitor producția atît în cîmpurile experimentale cît și în cultura mare (G.A.S. Săcuieni, G.A.S. Războieni, etc.). În zonele mai umede, adăugarea îngrășămintelor chimice potasice la îngrășarea de bază se dovedește de asemenea utilă. Potasiul în complex cu fosforul și azotul a contribuit în zona raionului Suceava la sporirea producției de porumb cu 32 la sută.

Folosirea unei semințe valoroase și semănatul la vreme potrivită

Rezultatele obținute atît în producție cît și în urma numeroaselor experiențe executate la diferitele stațiuni experimentale I.C.A.R. din cuprinsul Moldovei au demonstrat superioritatea hibrizilor dintre soiuri și îndeosebi a hibrizilor dubli dintre linii consangvinizate față de soiurile raionate și populațiile locale. Gospodăria colectivă din comuna Potîngeni, raionul Iași, bunăoară, a obținut anul trecut 2.500 kg. porumb la ha. la hibridul Galben timpuriu X Portocaliu de Tg. Frumos și numai 1.090 kg. la ha. la porumbul obișnuit. La gospodăria colectivă din comuna Tîrzii, raionul Huși, hibridul dublu în generația a II-a a produs în 1957 3.100 kg. la ha., adică cu 1.500 kg. la ha. mai mult ca porumbul local. Stațiunea experimentală pentru cultura porumbului de la Podul Iloaiei a cules în medie 4.800 kg. la ha. de la hibridul dublu K.U. 2 în generația I-a față de 2.400 kg. la ha. la soiul Portocaliu. Sporuri însemnate de producție au fost obținute și în regiunile Suceava și Bacău de către toate gospodăriile care au folosit sămînța hibridă. *Bazați pe aceste rezultate recomandăm să se folosească anul acesta cît mai economic toate cantitățile de sămînță de porumb dublu hibrid provenită din import sau produsă de către stațiunile Institutului de cercetări pentru cultura porumbului, pe zone, ținîndu-se seama de repartizarea Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Este necesar de asemenea să se întrebuințeze la însămînțările din primăvara aceasta întreaga cantitate de sămînță hibridă produsă prin încrucișarea soiurilor indigene, potrivit hărții de raionare a hibrizilor de porumb.*

Utilizarea seminței de porumb dublu hibrid generația a II-a trebuie făcută cu multă grijă deoarece o parte din acești hibrizi (K.S. 2, Pionier, etc.) au fost recoltați în toamna anului 1957 avînd un procent ridicat de umiditate în boabe.

O atenție mai mare se cere a fi dată în Moldova și alegerii timpului cel mai potrivit pentru însămînțatul porumbului. Temperaturile optime pentru începerea semănatului sosesc în primăvară la date diferite, solul încălzindu-se mai repede în partea sud-estică a Moldovei, ceva mai tîrziu în partea centrală și abia la urmă în partea nordică și vestică. Chiar în cuprinsul aceluiași raion sau aceleiași comune pot exista diferențe de cîteva zile în ce privește începerea semănatului (așa cum este cazul raionului Tg. Frumos).

De multe ori în Moldova semăna-

(Continuare în pag. 3)

RAIONUL MEDGIDIA în ajunul campaniei de primăvară

In raionul Medgidia, pregătirile pentru începerea însămînțărilor de primăvară se apropie de sfîrșit. Uniți cu toții în gospodării colective, oamenii muncii din satele raionului sînt hotărîți să obțină anul acesta producții cît mai mari de cereale, carne, și legume.

Treburi sînt multe de făcut acum în pragul primăverii și oamenii se străduiesc să le facă pe toate la vreme. De curînd s-au terminat în toate gospodăriile agricole colective din raion adunările generale de dări de seamă, în care au fost discutate și aprobate planurile de producție pe anul 1958. In marea majoritate a gospodăriilor colective, ținîndu-se seama de experiența anilor trecuți, de nevoile și de posibilitățile reale ale gospodăriilor, s-a prevăzut o creștere simțitoare a producției vegetale și animale și mărirea suprafețelor cultivate cu plante tehnice. Din păcate mai sînt însă unele gospodării colective, ca de exemplu, cele din Rosava, Ivrinezu Mic și Cernavoda, care au trecut în planurile de producție obținerea unor producții sub posibilitățile care le au. În felul acesta planul de producție își pierde rolul său mobilizator.

Pînă în prezent, toate gospodăriile agricole colective din raion erau datoare să fi terminat organizarea brigăzilor și echipelor și repartizarea terenului și inventarului agricol pe brigăzi. In multe gospodării acest lucru este făcut deocamdată doar pe hîrtie. Este necesar ca experiența gospodăriilor din Tîrgușor, Făclia, Cuza Vodă și altele, care au defalcat planul de producție pe brigăzi și l-au prelucrat cu colectiviștii, să fie larg răspîndită. Și în celelalte gospodării, colectiviștii trebuie să cunoască ce au de făcut în acest an, cît trebuie să producă și cît trebuie să primească pentru munca lor.

Pînă la desprimăvărare nu mai este mult timp. Pe alocuri s-a desprimăvărat chiar. In fiecare gospodărie pregătirile sînt în toi. Majoritatea atelajelor, mașinilor și uneltelor agricole din gospodării sînt reparate. Mecanizatorii din S.M.T.-Costești și Dorobanți au terminat și ei reparatul tractoarelor și mașinilor agricole cu care vor lucra în campanie. Nu tot același lucru se poate spune despre mecanizatorii din Remus Opreanu, Valul Traian și Mircea Vodă care au efectuat abia 50 la sută din volumul de reparații. Rămînerea în urmă se datorește și lipsei de piese de schimb dar și proastei organizări a muncii de reparații.

Colectiviștii din raionul Medgidia cunosc bine zicala: „Ce semeni, aceea culegi". De aceea ei au asigurat pînă în prezent semințele de porumb, orz, ovăz și floarea-soarelui în întregime, iar din semințele de plante furajere și legumicole cca. 70 la sută. In acest an întreaga suprafață destinată culturii porumbului va fi însămînțată cu porumb hibrid. In raion au fost organizate 75 centre de selecție a semințelor care lucrează din plin. Pînă acum ele au condiționat 48 la sută din cantitatea de semințe necesare însămînțărilor de primăvară. Totodată 48 din cele 56 gospodării agricole colective din raion au trimis probe de semințe la laboratorul regional făcînd în același timp și ei probe germinative în gospodării.

Anul acesta, colectiviștii din raionul Medgidia acordă o atenție deosebită grădinilor de legume, ele constituind una din sursele importante de venituri bănești. Pînă în prezent planul de reparare și construire de noi răsadnițe, ca și cel de însămînțări în răsadnițe calde, a fost depășit. Totuși ținînd seama de nevoile orașelor Constanța, Medgidia și Cernavodă și de posibilitățile existente în gospodării, este necesar ca suprafețele ocupate de grădini să fie și mai mari.

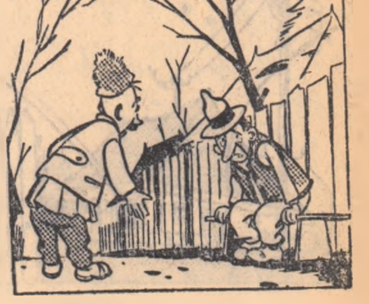
Producții mari nu pot fi obținute fără folosirea îngrășămintelor. Acest lucru îl cunosc bine colectiviștii însă trebuie spus că în direcția folosirii îngrășămintelor s-a făcut prea puțin. Pînă acum s-a transportat în cîmp mai puțin de 2 la sută din gunoiul de grajd ce trebuia dus pe ogoare (3504 tone din 208.000 de tone).

Rămînerea în urmă a pregătirilor pentru însămînțările de primăvară trebuie să constituie un semnal serios pentru organele agricole și pentru gospodăriile colective din raionul Medgidia. Printr-o mai bună organizare a muncii ele pot termina în scurt timp pregătirile.

M. ROTARESCU

SĂGEȚI

Cu toate că anul trecut au obținut recolte mici, colectiviștii din comuna Vernești, raionul Buzău, nu frecventează cursurile actualului cerc agrozootehnic. De altfel, chiar președintele și brigadierii fac același lucru.

— De ce nu mergi la cercul agrozootehnic?
— Stau și mă gîndesc ce putem face ca să obținem o recoltă bogată!!

Desen de NIC. NICOLAESCU

Cultura și viața

Sfatul bătrînului

Cîndva, pe-aici se perindară
Primari, jandari, cu legea lor...
Nici nu visam să-mi văd vreodată,
În fruntea obștei, un fecior.

Să-ți fie blînd și ager ochiul,
Urechea să-ți apleci mereu
S-asculți de glasul fiecărui
Și umărul să-l pui la greu.

Ești gospodar ales de semeni
Și poți să faci aiitea-n sat!...
De vrei ca toți să te urmeze,
Să-ți fie sfînt cuvîntul dat!

PETRE POPA

In comuna Buftea, regiunea București, s-a construit în ultimii ani o stație de radioamplificare.

In clișeu: operatoarea Anica Neacșu supraveghind emisiunea.

POVESTE ÎN CIFRE

Uneori și cifrele au semnificația lor... Nu poți desluși faptele dacă nu oferi considerație datelor statistice, pe care socotitorul gospodăriei agricole colective „Viață Nouă" din Romînești, raionul Ploești, le efectuează cu destulă întîrziere. „Lasă treaba de azi pe mîine", se spune despre socotitor în darea de seamă.

Nici eu nu l-am deranjat... Am văzut cei 87 de stupi, cele 12 case ale colectiviștilor, cele 400 de păsări. Am aflat de la colectiviști că producția de porumb a ajuns la 4.500 kg. la ha., că averea lor obștească este de 742.000 lei, că au 36.000 lei în bancă și că venitul global pe întreaga gospodărie va depăși în anul 1957, după ei, milionul. Am mai văzut de asemenea noul fînar, maternitatea întinsă pe o suprafață de 400 metri patrați.

Ce rost avea să-l „stingheresc" pe socotitor cînd faptele sînt fapte și se pot vedea, iar cifrele importante le cunosc chiar cei care le făptuiesc?... Tot colectiviștii mi-au spus că fiind avantajați prin faptul că sînt la o distanță de 8 km. de orașul Ploești, anul acesta vor dezvolta cele două ramuri anexe: sectorul zootehnic cu o crescătorie de vaci de rasă și grădina de zarzavat...

De asemenea o contribuție prețioasă o are brigada de fabricație a cărămizilor, care a adus un cîștig considerabil gospodăriei... Sute de mii de lei...

Dar cifrele simt nevoia, la un moment dat, să se compare între ele... Desigur că fiecare an trecut lasă cifre mai mici în comparație cu prezentul...

Și dacă te întorci în urmă cu șase ani, la Romînești, aici unde sînt acareturile gospodăriei, era cîmp. Nimeni nu vorbea despre fondul de bază, despre venitul global, despre dezvoltarea ramurilor anexe, despre zile-muncă. Nici fostul lăutar Ioniță D. Gheorghe, care umbla cu traista să-și adune mălaiul pentru care cîntase, de pe la casele flăcăilor și fetelor de horă, nici gospodarul Stelian Pandele.

Satul fără horă

S-a întîmplat acum șase ani, într-o duminică. După obicei trebuia să fie horă. Flăcăii și fetele așteptau nerăbdători pe Ioniță, lăutarul. Dar mare le-a fost mirarea cînd au văzut că nu mai vine.

Au plecat să-l aducă, dar acasă n-au găsit pe nimeni. Împreună cu alte 38 de familii s-a prins atunci, în hora muncii, laolaltă. Aveau sub tălpile lor 98 de ha.

Lîngă Ioniță se prinsese și Stelian Pandele, gospodar priceput care i-a spus: „Ioniță, așa cum știi strunii vioara ai să-nveți și d-ale țăranului. O să-ți fie greu da' nu te lăsa".

...Cu vremea s-au prins în horă și flăcăii și fetele care atunci se minunaseră pe el. Ioniță muncea cu tragere de inimă, îndemnîndu-i pe cei mai tineri.

Au trecut și zile de necazuri. In 1954, foștii brigadieri furau bucatele, nu se depuneau eforturi pentru sporirea fondului de bază. Se împărțea totul la colectiviști.

Douăzeci și trei de familii depuseseră cereri de retragere. Astfel colectiva se destrăma.

Oamenii cinstiți și înțelepți, care pricepuseră rostul muncii în colectiv, au schimbat vechea conducere. Treburile s-au îndreptat. A început să crească averea obștească. Rezultatele frumoase obținute au fost o temeinică convingere pentru ceilalți...

Acum sînt 101 familii (opt s-au înscris la ultima adunare generală), și lucrează împreună 200 ha.

Săracii au devenit bogați

Împărțirea produselor în gospodăria colectivă demonstrează pasiunea și hărnicia cu care omul a înțeles să muncească.

O veche zicală a pămîntului nostru sună cam așa: „După muncă și răsplată". Dar nu a fost totdeauna ca acum. Săracii munceau și rămîneau tot săraci. Bogații risipeau și erau tot bogați.

Sînt unele obiceiuri ale pămîntului care rămîn iar altele care dispar sau capătă înfățișări foarte ciudate, pentru un moment, dar firești pentru eternitate. Așa s-a întîmplat pe meleagurile noastre: bogații risipitori au dispărut iar săracii au rămas și au devenit bogați.

La colectiva din Romînești, Stelian Pandele a efectuat 413 zile-muncă pentru care a primit 1.843 kg. grîu, 3.056 kg porumb, 526 kg orz, 7 kg. lînă și alte sute de kg. de alte produse. De asemenea, a primit numerar 5.270 lei.

Chiar și lăutarul sărac de acum 6 ani, Ioniță D. Gheorghe, a primit tot atît.

Fericitul lăutar, care cu ani în urmă umbla prin sat cu traista după mălai, acum se duce cu camionul încărcat cu de toate.

Zilele trecute l-am întîlnit în București, pe Calea Victoriei, la Magazinul Muzical, împreună cu nevasta lui. Își alegea o vioară bună...

— Ce mai faci, tovarășe Ioniță, l-am întrebat eu.

— Îmi iau de lucru pentru iarnă, avem nevoie la club... Știți, colectiviștii noștri își găsesc vreme și de joc.

GEORGE GENOIU

Gata pentru concurs!

După cum am mai arătat în ziarul nostru, în zilele de 23 și 24 februarie va avea loc faza orășenească București a întrecerii formațiilor artistice de amatori din ramura agricolă-silvică, organizată de Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Printre cele 32 de formații care vor participa la această fază se numără și formația artistică a gospodăriei agricole de stat Mogoșoaia.

Formația artistică a G.A.S. Mogoșoaia care cuprinde o echipă de dansuri și mai mulți soliști, recrutați dintre muncitorii gospodăriei, desfășoară în ultima vreme, sub conducerea tov. Dumitru Lascu, locțiitor al președintelui comitetului de întreprindere, o activitate susținută. Atît spectacolele prezentate de ea în cadrul gospodăriei, cît și acelea date în exterior, 26 la număr, pînă în prezent, în G.A.C. Gorneni, de pildă, la căminul cultural din Chitila și în alte locuri, s-au bucurat de prețuirea spectatorilor, formația culegînd meritate ropote de aplauze.

La succesele obținute de această formație artistică a contribuit fără îndoială în mare măsură sprijinul larg și efectiv acordat de directorul gospodăriei, tov. Iancu Nedelcu, de secretarul organizației de partid, tov. Grigore Buzatu și de întreg comitetul sindical.

Poposind zilele acestea la G.A.S. Mogoșoaia, l-am găsit pe tinerii artiști ai gospodăriei gata pentru concursul de la București, repetînd cîteva numere din programul pe care-l vor prezenta la faza orășenească. Printre ei am aflat și pe mai mulți fruntași în producție, ca, de pildă, îngrijitoarea de păsări Elena Sarca, solistă vocală, muncitoarea Elena Diaconescu din sectorul viti-pomicol, muncitorul Nicolae Mațel de la atelierul de fierărie, Oprea Stan, șef de echipă din sectorul legumicol, aceștia din urmă componenți ai echipei de dansuri.

La faza orășenească a concursului organizat de C.C. al Sindicatului muncitorilor din agricultură și silvicultură formația de artiști a G.A.S. Mogoșoaia va prezenta mai multe dansuri ca: „Geamparalele", o suită olteneacă — „Ița" și „Alunelul", jocul „Atica" din regiune, cum și o seamă de cîntece populare și romanțe, interpretate de Elena Sarca și respectiv Ana Vlaicu.

I. B.

Printre formațiile artistice participante la faza orășenească a concursului organizat de C.C. al Sindicatului muncitorilor din agricultură și silvicultură se află și echipa de dansuri a Institutului Pasteur. In fotografie: un grup de componenți ai echipei de dansuri a Institutului Pasteur în timpul unei repetiții pentru faza orășenească a concursului.

Constituirea asociației apicultorilor în raionul Salonta

De curînd în raionul Salonta din regiunea Oradea s-a înființat „Filiala raională a asociației crescătorilor de albine din R.P.R.".

La ședința de constituire au fost prezenți 40 de apicultori. După ce participanții au luat cunoștință de statutul asociației și-au ales un comitet compus din tovarășii Filip Buziță, președinte, și Ștefan Szabo, secretar.

Membrii asociației și-au propus să lărgească numărul crescătorilor de albine, să-și ridice nivelul tehnic prin cursuri de apicultură și să aplice metode avansate, astfel ca producția de miere să crească pînă la 15 kg la stup.

Ing. C. SLONOVSCHI
corespondent

Cursuri de specializare

In ziua de 10 februarie s-a deschis în cadrul gospodăriei agricole de stat Salonta un curs pentru tehnicienii și lucrătorii din gospodăriile agricole de stat din Ardeal. La acestea vor participa 24 cursanți din 9 gospodării de stat, precum și 10 cursanți colectiviști și grădinari din gospodăriile agricole colective din regiune (Salonta, Mădăraș, Batăr, Talpos, Ineu și altele).

Scopul acestui curs este de a instrui pe participanți asupra celor mai noi metode de irigare, desecare, de întreținere a obiectivelor de irigație etc. Se vor dezbate, de asemenea, probleme legate de tehnica amenajării terenurilor irigate, construcțiile hidrotehnice, agrotehnica irigării și economia irigațiilor.

Cursul va dura 10 zile și va cuprinde lecții teoretice și practice.

E demn de remarcat faptul că pentru predarea lecțiilor au fost recrutați ingineri agronomi, hidrologi și ingineri mecanici cu o bună pregătire teoretică și practică. De asemenea, au fost luate măsuri ca fiecare lecție să fie tipărită, creîndu-se astfel cursanților posibilitatea să-și însușească în condiții optime materialele predate.

Avînd în vedere importanța acestui curs de specializare pentru culturile irigate, participanții trebuie să aplice în practică, la întoarcere în unități, tot ce au învățat. Aceasta cu atît mai mult cu cît în regiunea Oradea prin irigare se poate spori simțitor producția culturilor principale ca: porumb cartofi, legume, pășuni și chiar la vița de vie și pomi roditori.

Ing. IOAN ROCSIN
corespondent

Intre foștii deputați burghezi:

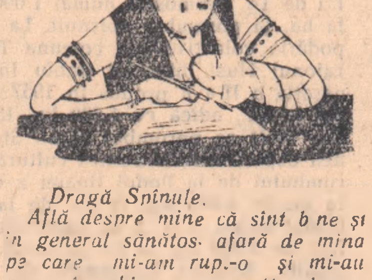

— Aoleo, m-a omorît !!!
— Vezi, pe vremea noastră nu s-a pomenit așa ceva..

desen de NIC. NICOLAESCU

Două scrisori

Cine s-aseamănă s-adună

Dragă Spînule,

Află despre mine că sînt bine și în general sănătos afară de mîna pe care mi-am rupt-o și mi-au pus-o în ghips, ceea ce-ți doresc și ție să fii sănătos.

Tu ziceai întotdeauna despre mine că-s om dintr-o bucată, dar acum sînt dintr-o bucată și ceva, că mi s-a adăugat în plus bucata de ghips. Să vezi ce-am pățit.

Intr-o bună zi — bună pe naiba — tov. vicepreședinte al sfatului popular raional mă cheamă la telefon dintr-un sat:

— Tovarășe Moldoveanu, dumneata nu mai ieși pe teren? Ai înțepenit în birou în timp ce noi muncim pe-aci pentru pregătirea campaniei de primăvară și pentru transformarea socialistă a agriculturii. Uite, în comuna Merei e nevoie de dumneata. Vii?

Zic — Vin! Și pentru că am zis vin, am luat cu mine și două damigene să le umplu. Am dat dispoziție lui Nicolae, vizitiul, să pună la șaretă cei mai buni cai și... la drum! In Merei, am trecut pe la sfatul popular. Și ca să nu spună tov. vicepreședinte că am fost în această comună și n-am făcut nimic, am pus o ștampilă pe delegație. Apoi îmi văzui de drum adică de treburile mele personale fiindcă sînt un funcționar cu multă grijă față de om, cînd este vorba ca omul de care îngrijesc să fiu chiar eu. Mă dusei pușcă în satul Valea Puțului, la chiaburul Stroe Sandu, cu care aveam de aranjat unele chestiuni.

— Să discutăm la rece, îmi spuse Stroe.

Și mă pofti în pivniță la butoaie. Aci n-am băut mult. Doar două, trei pahare peste cît am putut duce, iar Stroe mi-a umplut și-o damigeană cu vin.

Zic: — Cam puțin! Ce-am făcut eu pentru dumneata merită măcar două damigene.

Zice: — Două damigene? Așa mult îmi ceri? Asta-i batjocură! O să-ți plătească cel de sus!

Dar socrul lui Stroe care era sus în casă și auzise cearta noastră strigă:

— Ce să-i mai plătesc eu, că deja am plătit. I-am dat de la mine o damigeană cu vin, pe care am și urcat-o în șaretă.

Și uite așa din vorbă în vorbă din pahar în pahar, avînd de rezolvat just importante probleme de viticultură și de doi purcei pe care dacă i-aș fi căpătat de la Stroe nu puteam să-i refuz, că-i și el suflet de om ne-a prins seara.

Tîrziu am pornit către șaretă, gîndindu-mă că mare dreptate a avut scriitorul acela care a zis „cărările vieții sînt întortochiate". Ale mele erau așa de întortochiate că nici nu mai nimeream să ies în uliță. Venisem pe o cărare și plecam pe șapte.

Acu' hai să zicem că eu mă îmbătasem. Dar șareta? Că ea tragea a naibii tot către marginea șanțului. Nicolae, vizitiul, susținea că el mînă bine caii dar că pămîntul e rotund, drept care se învîrtește. Atunci am luat eu hățurile în mînă și am condus șareta așa de bine, că am prăvălit-o într-o rîpă plină cu nămol și apă. Acum nu-mi era că au căzut caii în rîpă. Că eram eu acolo care să-i scot! Dar îmi era că cine mă scoate pe mine! Cînd a făcut apel la mădulare, Nicolae a constatat lipsă un picior, de unde reiese că-i bun proverbul „unde nu-i cap vai de picioare!" Eu am scăpat teafăr, slavă domnului. Doar mîna s-a rupt. E stînga. Cu dreapta pot să-ți scriu că nu-i în ghips, ceea ce te rog să-mi răspunzi și tu fără întîrziere.

al tău, Ionică,
adresa: Ion Moldoveanu, șeful secției administrative, Sfatul popular raional Buzău

SATIRA ȘI UMOR

Dragă Ionică

M-a bucurat scrisoarea ta căci și mie mi s-a întîmplat ceva și tot din cauza unor damigene de vin. După cum știi, eu, care-s tehnician agricol am tehnica mea, trăiesc din goluri. O să spui poate că din goluri nu se poate trăi, că golurile nu produc nimic. Uite că mie-mi produc. Mă duc cu ruleta, de pildă la via chiaburului Mihăilă Maximoi și măsor golurile. Și dacă mă pricep s-o aduc bine din condei și fac să fie goluri cît mai multe în vie, atunci învie și recunoștința lui Mihăilă, care-mi face plinurile la damigene. Asta-i tehnica mea. La fel am făcut la via lui Scarlat Giurgea, pe care l-am trecut în catastif că are în vie goluri mult mai mari decît în realitate iar el mi-a umplut ulcioarele cu zeamă de struguri. Dar într-o zi, m-a găsit președintele sfatului popular în casa chiaburului. N-a avut ce să-mi reproșeze că nu-s om cinstit fiindcă chiar atunci chiaburul mă cinstea, dar a zis că anunță forurile superioare. Să vedem ce-o ieși de-aici. Dacă din goluri și tot a ieșit ceva, dintr-o problemă plină de miez ca asta nu se poate să nu iasă nimic.

al tău, Spînu.
adresa: Ion Spînu, tehnician agricol comuna Cîrligele regiunea Galați

Pentru conformitate,
GHEORGHE JANGOCIU și ION GHEORGHIU

DISCUȚIE

Stau în grajd, alături, doi plăvani
Și discută-ncet pe limba lor:
— Hei bălane, peste cîțiva ani
O să vezi doar brazdă de tractor..

— Se cam poate, frate-meu, dar iata
Pînă-atuncea cîmpul ne mai cere...
— Cred și eu, băiete! Deocamdată
Sîntem încă dîtai boi-putere!

Cine știe însă, foarte-aproape,
Ce-or mai face oamenii cu noi!...
. . . .

Și oftînd, c-un tremurat sub pleoape
Se privesc cu milă... ca doi boi!

STELIAN FILIP

E BINE SĂ ȘTIM

Cum să îngrășăm răsadurile de legume

Rezultatele cercetărilor științifice și practica legumicultorilor fruntași arată că îngrășarea rațională a răsadurilor permite obținerea unor plante viguroase, capabile să dea recolte sporite și timpurii.

Pentru îngrășare se pot folosi fie îngrășămintele organice fie cele minerale. Cele mai bune rezultate se obțin însă atunci cînd sînt aplicate îngrășămintele minerale combinate cu cele organice. La aplicarea îngrășămintelor minerale trebuie să se aibă în vedere ca acestea să fie complete adică să conțină cele trei elemente hrănitoare folosite de plante în cantitățile cele mai mari adică: azotul, fosforul și potasiul. Pentru a nu fi dăunătoare plantelor, îngrășămintele trebuie aplicate în raport cu starea de dezvoltare a răsadurilor. Concentrația îngrășămîntului nu trebuie să depășească la primele două îngrășări a răsadurilor de varză, vinete și castraveți, 0,5 la sută, iar la răsadurile de tomate 0,7 la sută. La următoarele îngrășări, în mod treptat, concentrația poate să ajungă la varză pînă la 1,2 la sută, la pătlăgele vinete pînă la 1 la sută, la tomate pînă la 1,3 la sută iar la castraveți pînă la 0,7 la sută

Prima oară răsadul de varză se îngrașă la apariția frunzei a doua adevărate (la 10—12 zile de la răsărire) iar cel de tomate, vinete și castraveți la 8—10 zile după primul repicat. Îngrășările următoare se fac la interval de cca o săptămînă de la cele precedente, ultima făcîndu-se cu 5—6 zile înainte de plantarea răsadului la locul definitiv.

Cît privește numărul de îngrășări și dozele din diferitele îngrășăminte ce trebuiesc folosite, recomandăm normele din tabloul alăturat.

DENUMIREA RĂSADULUI	Nr. îngrăș.	La o găleată de 10 litri apă se folosesc: ÎNGRĂȘĂMINTE ORGANICE (Kg) — MUST DE BĂLIGAR	GUNOI DE PĂSĂRI	ÎNGRAȘ. MINERALE (Grame) — AZOTAT AMONIU	SUPERFOSFAT	SARE POTASICĂ	PENTRU SUPRAFAȚA DE RĂSADNIȚĂ (m.p.)
VARZĂ	I-II	—	—	20	20	6	1,5
	III-IV	—	—	40	40	16	1,0
	V	—	—	20	40	60	1,0
	PRIMELE 4 ÎNGRĂȘĂRI SE MAI POT FACE CU:						
	I-II	1	0,6	2	24	6	1,0
	III-IV	1,2	0,8	48	48	19	0,75
TOMATE	I-II	—	—	5	40	12	1,5
	III-IV	—	—	10	80	24	1,0
	V	—	—	10	40	80	0,75
	PRIMELE 2 ÎNGRĂȘĂRI SE MAI POT FACE CU:						
	I-II	—	0,8	4	32	12	1,5
VINETE	I	—	—	15	35	10	1,5
	II	—	—	20	45	15	1,0
	III	—	—	20	30	50	0,75
CASTRAVEȚI	I-III	—	—	5	40	20	1,0
	SE OBȚIN REZULTATE BUNE CÎND SE ÎNGRAȘE:						
	I	0,5	0,2	—	—	—	3,0
	II-III	—	0,4	5	15	5	2,0

Pentru a face o îngrășare corectă a răsadului, este necesar ca înainte de aplicarea soluției cultura să fie udată moderat. Îngrășămîntul se dă de-a lungul rîndurilor de răsad la 1—2 cm. distanță de tulpini, evitîndu-se stropirea frunzelor. Pentru a se preveni eventualele arsuri ale răsadurilor este necesară spălarea frunzelor; lucrarea se face după aplicarea îngrășămintelor, udîndu-se plantele cu apă puțină, cu o stropitoare cu sită cît mai fină sau cu vermorelul.

Prepararea soluțiilor de îngrășăminte minerale se face dizolvînd total în apă azotatul de amoniu și sarea potasică și extrăgînd cu apă acidul fosforic solubil din superfosfat. Pentru dizolvarea azotatului de amoniu este necesară o cantitate de apă egală în greutate cu cantitatea de îngrășămînt. În cazul sării potasice cantitatea de apă necesară dizolvării este de trei ori mai mare decît cea a îngrășămîntului. Extragerea fosforului solubil se face astfel: cantitatea de superfosfat calculată ca necesară este pusă într-un vas în care se adaugă o cantitate de apă egală în greutate și se amestecă timp de 3 minute. După aceasta soluția se lasă la limpezit; se separă apoi lichidul limpede, care conține acidul fosforic, și se amestecă cu soluția de azotat de amoniu și cu cea de sare potasică. Operația se repetă de 5 ori. Soluția obținută în urma acestui amestec se introduce într-un butoi în care se află apa necesară pentru îngrășarea suprafeței propuse.

Note și COMENTARII

Carburanți și... bunăcuviință

S-ar părea că între noțiunile de mai sus nu poate exista vreo apropiere. Așa și este de obicei. Afară de cazul cînd carburanții constituie obiectul cererii S.M.T.-ului Dăeni iar tovarășii ce trebuie să aprobe mijlocul de transport sînt inginerii Cinic și Nistor de la direcția agricolă regională Constanța.

In acest caz, un delegat al S.M.T.-ului, tov. ing. Popescu Stelian, a plecat la Constanta — după cum el însuși ne-a relatat — pentru a solicita ca motorina să fie adusă de la Competrol-Brăila, pe Dunăre, cu șalupa proprie a stațiunii. In felul acesta, s-ar face o economie lunară de 1.138 kg motorină și de circa 4.000 lei, scutindu-se 28 de tractoare și 56 de oameni necesari transportului pe uscat al stocului minim de carburanți.

Iată însă că tov. ing. Nistor și Cinic — nu se știe din ce motive — l-au dat pur și simplu afară din birou pe delegatul S.M.T.-ului, nefiind de acord — se vede treaba — cu economiile de carburanți, ci mai degrabă cu economia de bunăcuviință!

Macină mai iute moară!

In comuna Ilișești, raionul Gura Humorului, există o moară ce aparține Intreprinderii economice Suceava. La această moară, pînă de curînd folosindu-se valțul pentru porumb, se făcea și uruială din orz și ovăz necesara hranei vitelor contractate de țăranii muncitori cu O.R.A.C.A. pentru a fi îngrășate. Intr-o zi însă administratorul morii — după cum ne comunică tov. Ion Biala din această comună — i-a înștiințat pe țărani că a primit ordin de la Suceava să nu se mai facă aci uruială.

— Atunci unde? au întrebat îngrijorați oamenii

— **La morile particulare** din alte sate, li s-a răspuns.

Cu alte cuvinte, bateți drumuri lungi pînă în satul Bălăceana, de pildă, și pierdeți-vă timpul, deși, măcar într-o singură zi pe săptămînă, s-ar putea face uruială chiar în comuna Ilișești.

Țăranii de aci nu sînt însă de acord cu o astfel de hotărîre a întreprinderii economice Suceava. Ei așteaptă de la conducerea acestei întreprinderi anularea dispoziției date și să o audă spunînd, vorba cîntecului:

„Macină mai iute moară!"

Și niscaiva uruială, am adăuga noi.

Cînd nu vrea impiegatul

Tovarășii de la centrul mecanic Tulcea aveau nevoie de niște piese de schimb. S-au dus după ele la baza de aprovizionare nr. 8 din Ovidiu, regiunea Constanța. Reperele respective — printre care și blocuri șasiu — tocmai sosiseră în gara Sutghiol și fuseseră descărcate. Trebuia alt vagon ca să fie aduse la bază. Orele erau foarte prețioase, căci numeroși delegați așteptau nerăbdători să plece. Dar, după ce vagonul respectiv fu încărcat, impiegatul de mișcare I. Măciucă a dat dispoziție bazei nr. 8 Ovidiu să descarce vagonul încărcat, întrucît acesta are altă destinație.

Destinația era o linie de manevră pe care vagonul a rămas pînă a doua zi cînd — așa cum ne înștiințează tov. Marioara Tutuianu — alt impiegat a aprobat să fie reîncărcat același vagon.

Iata cum cineva — adică impiegatul Măciucă — dînd dovadă de lipsă de colaborare, i-a făcut pe delegații veniți la bază să întîrzie două zile la rînd lucrările de reparații din unitățile respective. Se adeverește astfel proverbul că într-adevăr la un car de oale o... măciucă ajunge!

Unitățile cooperatiste se întăresc

ZILNIC, colectiva încasează bani

Iarna la țară se găsește prea puțin de lucru. Țăranul strînge vara un ban în pungă și iarna îl cheltuiește pentru toate cîte-i sînt de trebuință. Iarna, țăranul era lăsat în pace pînă și de perceptori care știau că degeaba ar bate la ușa omului; pe de o parte nu prea ar fi avut ce vinde dintr-o casă de rumîn, iar pe de alta, chiar de s-ar fi găsit niscai țoale, nu s-ar fi găsit cumpărători. Fiindcă, așa cum spuneau tot ei, perceptorii, „iarna la țară nu umblă banul". Asta am aflat-o de la un țăran cu părul alb și mustață colilie, dintr-un sat mai dinspre deal. Intr-alt sat de pe marginea Dunării, cînd am adus vorba de venituri bănești pe timp de iarnă, un țăran bărbos a clătinat din cap, zicîndu-mi: „Banul e ca peștele. Nu e în bătaie tot anul, ci numai cînd e sezonul... Și banul nu prea pică iarna la țară pentru că bătaia lui este către sfîrșitul verii și, toamna mai ales, cînd se numără și bobocii..."

Colectiviștii din Palazu Mare, regiunea Constanța, au pomenit și ei vremuri cînd într-adevăr la sfîrșit de iarnă puteai să scuturi tot satul fără să dai de un bănuț măcar.

Punga colectivei din Palazu Mare nu mai seamănă însă cu pungile aproape goale ale „individualilor" de altădată. In punga colectivei banul pică din belșug și în vreme de iarnă. Dar cum s-a ajuns ca, în ciuda rînduielii de veacuri, bătaia banului să nu mai țină seama de sezoane, o să vedeți îndată.

Consiliul de conducere al gospodăriei și-a pus ca sarcină să dezvolte ramurile aducătoare de venituri bănești pentru ca să poată da în fiecare lună avansuri în bani colectiviștilor. De aci a reieșit că banii trebuie să intre în punga gospodăriei în fiecare lună, ba chiar în fiecare zi. După ce s-a chibzuit îndelung s-au găsit și sursele cele mai potrivite din care gospodăria poate încasa zilnic bani: fermele zootehnice.

De la un an la altul, fermele gospodăriei colective din Palazu Mare au crescut și s-au dezvoltat. Azi ele dispun de 11 clădiri noi. Anul trecut sectorul zootehnic a adus gospodăriei colective peste 700.000 de lei. In fiecare zi cel puțin unul din autocamioanele colectivei ia drumul Constanței cu produse de vînzare. In luna ianuarie a acestui an colectiviștii din Palazu Mare au vîndut numai spitalului de copii din Constanța 11.000 de litri de lapte, 380 kg de carne de vițel și 114 găini.

...Și uite așa se face, îmi spune tov. Culețu Petre, brigadierul zootehnic, că fermele noastre de animale aduc în fiecare zi de iarnă un venit în bani de cel puțin 2.000 de lei. Veniturile sînt mereu în creștere. In curînd vor începe să dea lapte încă 30 de văcuțe tinere de la care sperăm să obținem cel puțin cîte 3.000 de litri de lapte pe an...

Am intrat în clădirea administrației gospodăriei cu intenția de a cere și alte cifre. Se lucra de zor. Un contabil socotea la mașina de calculat. Casierul plătea avansul pe luna ianuarie. *Se încheiau socotelile de sfîrșit de lună. Dactilografa bătea la mașină adrese și răspunsuri către beneficiarii unor contracte nou încheiate privind termene și condiții de livrare, mijloace de transport și o sumă de alte lucruri. Intreagă această activitate arăta că în ciuda vechilor păreri banul umblă la țară și iarna.*

SOLO JUSTER

O puternică întovărășire agro-zoo-pomicolă

Deși tînără, abia are un an, întovărășirea din comuna Bogdănești, raionul Vîlcea, cuprinde în prezent trei ramuri de producție — pomicultura, agricultura și zootehnia — toate în plină dezvoltare. Intr-un an întovărășiții și-au creat un puternic fond obștesc, care cuprinde o semănătoare pentru porumb, 2 pluguri și alte unelte necesare în pomicultură, ramura cea mai puternică de producție a întovărășirii. Livada de pomi pe rod ocupă 12,54 hectare. In 1957, întovărășiții au reținut 10 la sută din veniturile sectorului pomicol pentru dezvoltarea fondului obștesc.

Intovărășiții au trecut la îndeplinirea prevederilor din planul de producție pe anul 1958. Anul acesta, membrii întovărășiți vor cultiva în comun trei hectare cu porumb și 4,5 hectare cu trifoi care, împreună cu cele 5 hectare de fînează, vor constitui o puternică bază furajeră. De asemenea, întovărășirea înființează o livadă tînără pe o suprafață de 5 hectare. Remarcabil este și faptul că întovărășiții au hotărît să construiască cu mijloace proprii un saivan, necesar pentru adăpostirea celor 200 de oi, proprietate obștească.

GH. ADAM

Bilanț și perspective dobrogene

Cutreerînd în aceste zile prin regiunea Constanța am notat sumedenie de înfăptuiri care schimbă fața bătrînei Dobroge, întinerind-o și, pe alocuri făcînd-o de nerecunoscut. Ca să trecem în revistă tot ceea ce s-a înfăptuit în ultimii ani în Dobrogea, ne-ar fi necesară o suită de ample reportaje. Cum însă spațiul nu îngăduie acest lucru, recurgem de astă dată la înșiruirea sumară a cifrelor și notărilor din care să se desprindă temeinicia afirmației făcute la începutul acestor rînduri.

■ In regiunea Constanța se iau măsuri pentru electrificarea tuturor raioanelor. Liniile electrice de înaltă tensiune străbat Dobrogea pornind de la Ovidiu spre Mangalia, Medgidia, Cerna-Vodă și, de curînd, spre Hîrșova. Plantarea altor linii de înaltă tensiune este în studiu. Cetățenii din comunele regiunii, exprimîndu-și dorința de a electrifica gospodăriile, au trecut la strîngerea a importante sume de bani cu care vor contribui la procurarea unor materiale. Spre a grăbi și mai mult lucrările de electrificare, locuitorii prestează mii de ore de muncă voluntară la săpatul gropilor pentru stîlpi și întinsul rețelei. In 1957 au fost electrificate peste 13.000 de case ale colectiviștilor.

■ Majoritatea gospodăriilor agricole colective din regiunea Constanța au încheiat contracte cu statul pentru livrarea de cereale pe o perioadă de trei ani. Astfel, gospodăria colectivă din Ceamurlia de Jos va livra anual în cursul anilor 1958—1960 cîte 340 tone de grîu și secară, cîte 260 tone de porumb și cîte 60 tone de floarea-soarelui. Colectiva din Panduru a contractat cu statul să livreze în cei trei ani cît durează contractul 930 tone de grîu, 600 tone de porumb și 90 tone de floarea-soarelui. Cantități însemnate de produse a contractat și colectiva din Fîntînele care va vinde statului în trei ani cîte 400 tone de grîu, 570 tone de porumb și 60 de tone de floarea-soarelui pe an.

■ Statul democrat-popular dă un sprijin substanțial întăririi economice a gospodăriilor agricole colective prin acordarea de împrumuturi bănești pe termen lung. Colectivele din Dobrogea au primit zeci de milioane de lei credite numai pentru construcții. In anul 1957, gospodăriile colective dobrogene au ridicat 415 construcții, cu banii primiți de la stat. Printre aceste construcții se numără 73 de grajduri moderne, 32 de maternități de scroafe, 40 de magazii pentru cereale, 50 de pătule.

■ Odată cu bunăstarea cresc și necesitățile culturale ale colectiviștilor. In satele Dobrogei, au fost date în folosință numai în anul 1957 un număr de 22 cămine culturale, instalate în clădiri noi și moderne, cu săli de spectacole, cinematograf, săli de repetiție, biblioteci, săli de lectură etc. Alte 60 de clădiri de cămine culturale se află în construcție și vor fi date în folosință anul acesta.

■ Crește în Dobrogea și numărul elevilor, al învățătorilor și al profesorilor. Sate în care nu a existat niciodată un învățător au astăzi școli noi. Numai în 1957 s-a terminat construcția a 13 noi localuri de școală, cu clase mari și luminoase, înzestrate cu tot mobilierul școlar necesar unei bune activități didactice.

■ **Comuna Negureni, din raionul Adam Clisi, a fost canalizată.** La săparea șanțurilor și instalarea tuburilor de beton au fost prestate peste 5.000 de ore de muncă voluntară. Lucrarea a fost făcută cu fonduri din autoimpunere.

LA PĂȘUNE

Profitînd de timpul favorabil, colectiviștii din comuna Tîrzii, regiunea Iași, au scos oile la pășunat.
In fotografie: turma de oi de rasă țigaie a gospodăriei.

Intovărășiri cu multe ramuri de producție

Raionul Rîmnicu Vîlcea este situat într-o zonă de deal și de munte, bogată în livezi, fînețe și pășuni. Deosebit de îmbucurătoare este deci tendința multor întovărășiri de a-și dezvolta mai multe ramuri de producție agricolă. Dintre cele 27 întovărășiri, 5 pot fi considerate agro-pomicole, 3 zootehnice, 2 agro-zootehnice, 1 zoopomicolă și 1 pomicolă. Sînt bine cunoscute astfel în tot raionul cele trei întovărășiri agro-pomicole din comuna Ocnele Mari, întovărășirea zoopomicolă puternică de la Bogdănești, întovărășirile zootehnice de la Cîineni, Gurguiata, Muiereasca etc.

Perspective mari de dezvoltare are îndeosebi întovărășirea zootehnică de la Cîineni. Intovărășiții din această comună au hotărît să aducă în cooperativa de producție, alături de cele 420 de oi și 134 hectare de fînează, și pășunile care se întind pe o suprafață de peste 600 de hectare.

A. GHEORGHE

OAMENI VREDNICI

Brigada legumicolă de la gospodăria de stat Bălteni, regiunea București, condusă de Grigore Cocosco, după ce a confecționat din timp răsadnițele, execută în prezent cu mult succes însămînțarea roșiilor pe o suprafață de 500 m.p. (Foto 1).

Găinile de la ferma de păsări a gospodăriei agricole de stat Săbăreni, regiunea București, au început... ouatul.
Ingrijitoarea fruntașă Mircea Ioana obține de la găinile pe care le îngrijește circa 450 de ouă zilnic. (Foto 2).

Pentru obținerea unei recolte sporite de porumb în Moldova

(Urmare din pag. 1-a)

tul porumbului se întîrzie, fără motive temeinice, cu mult peste epoca optimă stabilită pentru fiecare regiune și raion în parte. În regiunea Iași, de pildă, nu sînt rare cazurile cînd se seamănă porumbul și după 20 mai, iar în regiunea Suceava chiar după 1 iunie. Desigur că data optimă pentru începerea semănatului nu poate fi fixată dinainte; ea trebuie stabilită în mod diferențiat în fiecare primăvară de organele tehnice agricole, pentru fiecare raion sau comună în parte. *În general însă semănatul porumbului nu trebuie să întîrzie peste 25 aprilie în sud-estul Moldovei, peste 30 aprilie în podișul Bîrladului, peste 5 mai în cîmpia de nord a Moldovei, peste 10 mai în cîmpia Sucevei și peste 15-20 mai în regiunea subcarpatică. Depășirea cu 10 zile a acestor termene a dus anul trecut la o scădere a producției cu 20-24 la sută în zona stațiunii I.C.A.R. Perieni, cu 16-22 la sută în zona stațiunii I.C.A.R. Tg. Frumos și cu 12-18 la sută în zona stațiunii I.C.A.R. Suceava.*

Ingrijirea culturii

În mod obișnuit porumbul se prășește în Moldova numai de 2 ori, lucrările executîndu-se în multe cazuri cu întîrziere.

Trebuie combătută cu tărie practica de a efectua prima prașilă tîrziu; lucrarea se cere făcută îndată ce porumbul a ajuns în trei frunze. O prașilă în plus, făcută pe loturile demostrative peste cele 2 prașile obișnuite, a adus anul trecut un spor de recoltă de 343 kg. la ha. la gospodăria agricolă colectivă din comuna Chișcăreni, raionul Iași, iar la gospodăria colectivă din comuna Bălteni, raionul Vaslui, de 502 kg. la ha.

★

Acestea sînt măsurile cele mai importante, generale, care pot contribui la sporirea simțitoare a producției de porumb în Moldova. Desigur că, ținînd seama de condițiile deosebite ale fiecărei gospodării și de mersul vremii, pot fi puse în practica anului acesta și alte măsuri, care nu au fost amintite. Printre ele se numără pregătirea diferențiată a solului în primăvară (cu cultivatorul, plugul fără cormană, grapa, după starea arăturii de toamnă), grăparea culturilor de porumb în timpul sau înaintea răsăritului plantelor, asigurarea unei densități diferite a plantelor în raport cu cerințele soiului, fertilitatea solului ș.a.m.d.

Nu trebuie uitate nici măsurile agrotehnice speciale, care s-au dovedit a da rezultate bune în producție. *Este vorba de irigarea porumbului.* În anul trecut G.A.S. Săcuieni, raionul Roman, bunăoară, a obținut în felul acesta la hibridul dublu 10.000 kg. porumb la ha. (adică o recoltă de 2 ori mai mare decît la cel neirigat). Dublarea producției de porumb la ha. în urma irigării s-a produs și la G.A.S. Cristești, raionul Iași. *În ceea ce privește posibilitățile de irigare a porumbului trebuie arătat că în Moldova și mai ales în lunca Prutului și Siretului pot fi amenajate în acest scop suprafețe întinse cu cheltuieli destul de reduse.*

În încheiere țin să subliniez că toate măsurile tehnice și organizatorice necesare pentru obținerea unei producții sporite la porumb, printre care se pot aminti mecanizarea complexă a culturii porumbului, asigurarea unei rotații corespunzătoare, folosirea largă a îngrășămintelor chimice, generalizarea folosirii semințe hibride, raționalizarea culturii porumbului pe terenurile erodate ș.a.m.d., pot fi aplicate cu succes numai în cadrul agriculturii socialiste. La baza acestui adevăr stau mărturie producțiile de porumb din ce în ce mai mari obținute an de an de numeroase gospodării agricole de stat și cooperatiste din Moldova.

Din experiența noastră în creșterea porcilor

Pe lîngă numărul mare de boi, oi și păsări, gospodăria noastră are și o crescătorie de porci. La sfîrșitul anului trecut efectivul acestei crescătorii era de 310 scroafe fătătoare de rasa Marele alb, 36 vieri și 118 capete de tineret de diferite categorii. Bilanțul pe anul 1957, în această importantă ramură de producție, s-a încheiat cu rezultate destul de îmbucurătoare. De la fiecare scroafă am obținut (la două fătări) cîte 17 purcei în loc de 13 cît prevedea planul, ceea ce ne-a dat putința să livrăm statului 1685 grăsuni peste plan. Paralel cu sporirea numărului de purcei, noi am urmărit să realizăm la creșterea acestora și un spor de greutate cît mai mare, cu un consum mic de furaje concentrate. Aceasta a făcut ca și prețul de cost să fie foarte mic. Astfel, prețul de cost pentru un kilogram spor de greutate la tineretul de 2—4 luni a fost de 6,15 lei, față de 7,09 lei cît era planificat, iar la cel de 4—6 luni de 6,61 lei în loc de 8,05 lei. Ne dăm seama că aceste prețuri nu sînt încă destul de mici, de aceea vom face toate eforturile ca în anul 1958 să le scădem și mai mult.

Este știut că în creșterea animalelor monta constituie un factor foarte important. Intîrziind mult monta, înseamnă a face cheltuieli inutile (furajarea și îngrijirea unui important număr de scroafe care nu dau producție) care duc la scumpirea prețului de cost al purceilor. De aceea am căutat ca monta scroafelor să fie executată la timp, adică în primele 6—7 zile de la întărcarea purceilor. In ce privește metoda, s-a aplicat monta dublă și heterospermică.

Asigurarea unei hrane abundente și complete, atît pentru scroafe cît și pentru tineret, și administrarea rațiilor de furaje la ore regulate a fost de asemenea unul dintre factorii care au determinat obținerea unor rezultate bune în creșterea porcilor în gospodăria noastră. Pentru ca scroafele să nu iasă slabe la întărcarea purceilor, în alimentarea scroafelor cu purcei am administrat rații care să satisfacă pe deplin nevoile de întreținere a scroafei, cît și nevoile de creștere a purceilor. O atenție deosebită am acordat pășunatului. Noi scoatem porcii la pășunat în tot timpul anului și îndeosebi în perioada iunie-septembrie, folosind în acest scop atît miriștile de tot felul, lucerniera, cît și pășunile naturale de care dispune gospodăria. Prin pășunat s-a realizat o importantă economie de furaje concentrate. Astfel, în luna august la tineretul de 2—4 luni, pentru 24.242 de zile furajate, s-au consumat numai 30.000 kg de furaje concentrate, iar la cel de 4—6 luni, pentru 12.214 zile furajate, doar 20.261 kg, ceea ce reprezintă o economie de peste 50 la sută.

Pe lîngă o bună furajare, noi ne-am străduit să asigurăm porcilor și o sănătate perfectă. Lucrul acesta l-am realizat prin păstrarea unei igiene corespunzătoare în adăposturi și padocuri, asigurarea unui așternut călduros în timpul iernii etc. Dezinfecția adăposturilor se face săptămînal. La asigurarea unei sănătăți perfecte a porcilor (în ferma noastră nu există cazuri de rahitism sau de boli infecto-contagioase) a contribuit în mare măsură creșterea lor în stare de libertate, îndeosebi în anotimpul călduros. Scroafele și vierii, ca și purceii de altfel, fie întărcați, fie neîntărcați, sînt plimbați zilnic. Prin aceste plimbări, pe lîngă faptul că se obține un porc rezistent, sănătos și prolific, se face — cum am arătat și mai înainte — o însemnată economie de furaje concentrate.

Un alt factor important care a determinat succesele noastre în creșterea porcilor a fost aplicarea sistemului îmbunătățit de salarizare, precum și criteriile de premiere mult simplificate față de cele din trecut. In acest fel muncitorii de la ferma de porci a gospodăriei noastre au fost cointeresați să obțină rezultate mai bune pentru a-și spori propriile cîștiguri, ceea ce s-a și întîmplat, fiecare dintre ei cîștigînd 800—1.200 lei lunar, iar la sfîrșitul anului revenindu-le premii în valoare totală de 53.257 lei.

Succesele dobîndite anul trecut constituie pentru noi un îndemn ca pe viitor să ne întețim eforturile spre a obține rezultate și mai bune. De altfel, sarcinile noastre în acest an sînt cu mult mai mari. Efectivul de scroafe fătătoare va fi de 608, de la care va trebui să obținem cel puțin 5.204 purcei, să realizăm un spor de greutate mediu zilnic de 0,250 kg. la tineretul de 0—2 luni, de 0,300 kg la cel de 2—4 luni, de 0,400 kg la cel de 4—9 luni, precum și un preț de cost mult mai scăzut decît cel realizat anul trecut. Oricît de mari sînt sarcinile ce ne stau în față, noi sîntem însă hotărîți să le îndeplinim cu cinste. Și nu numai să le îndeplinim, dar să le și depășim.

SCARLET NICOLAE
Șeful fermei de porci de la G.A.S. „Justin Georgescu", regiunea Galați

Ce mai trebuie făcut!...

In orașul Tulcea a avut loc de curînd o consfătuire raională la care s-au discutat importante probleme legate de dezvoltarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective. Participanții la consfătuire — președinți și membri ai consiliilor de conducere din gospodării colective, ingineri și tehnicieni agricoli, precum și colectiviști fruntași — au subliniat deosebitele succese dobîndite în anul trecut de unitățile agricole cooperatiste din acest raion. În 32 din cele 39 de sate ale raionului, agricultorii, muncind uniți, pe tarlale fără haturi, aplicînd regulile agrozootehnice și folosind mașinile S.M.T.-ului și atelajele gospodăriei, au obținut producții mult mai mari la ha decît în anii precedenți. De pildă, la grîu gospodăria colectivă din Cetalchioi a scos aproape 2.000 kg la ha, cea din T. Vladimirescu 1.744 kg la ha etc. La porumb colectiviștii din Beștepe au recoltat peste 3.500 kg știuleți la ha. Exemple de acest fel sînt numeroase.

Recoltele bogate smulse stepei dobrogene — acelui pămînt care odinioară era considerat sărac și uscat — au avut ca urmare creșterea valorii zilei-muncă. Media pe raion a atins 6,400 kg cereale, 1 kg legume, 9 kg furaje, și alte însemnate cantități de produse plus 3,70 lei pentru o zi-muncă. Au fost și gospodării colective ca cele din Sarinasuf, Cataloi și altele în care pentru o zi-muncă s-au distribuit numai la grîu și porumb 15 pînă la 20 kg plus bani, furaje, vin, brînză etc. Un singur colectivist, cum este Stere Tode din Cataloi a ajuns să primească pentru zilele-muncă efectuate peste un vagon de porumb, 2.700 kg grîu, 1.800 lei și altele.

Veniturile mari obținute de colectiviștii din Tulcea se datoresc și dezvoltării multilaterale a gospodăriilor și în primul rînd dezvoltării sectorului zootehnic. Gospodăria colectivă din Sarinasuf a ajuns să furnizeze statului, în anul trecut, 2200 kg carne la suta de hectare. In acest an ei vor spori și mai mult cantitățile de carne, lînă, lapte, contractate cu statul, asigurînd astfel repartizarea de avansuri bănești lunare sau trimestriale pentru colectiviști. Construcțiile zoothenice sînt asigurate în această gospodărie: a fost terminată de curînd o maternitate modernă pentru scroafe, un grajd pentru vite etc. S-au folosit credite de la stat în valoare de 300.000 lei.

Pe întreg raionul creditele pentru investiții utilizate în anul 1957 au atins suma de 4.225.000 lei din care 1.631.723 lei au fost folosiți pentru construcții agrozootehnice, iar 985.157 lei pentru achiziționarea animalelor de producție. Reiese limpede din aceste cifre că sprijinul acordat de stat pentru dezvoltarea fermelor zootehnice în gospodăriile colective din raion a fost deosebit de puternic. De la constituire pînă astăzi, s-au acordat credite pentru investiții în valoare totală de 7.747 108 lei din care mai mult de jumătate adică 4.225.000 lei s-au utilizat numai în anul trecut. Cu acest sprijin substanțial posibilitățile de sporire a producției de carne, lapte și lînă au crescut considerabil.

Cîteva învățăminte prețioase de la consfătuirea raională din Tulcea

Din consfătuire a reieșit și o serie întreagă de lipsuri în activitatea gospodăriilor colective. Ne vom mărgini doar la cîteva exemple.

Două gospodării vecine, cea din satul Congaz și din comuna M. Kogălniceanu, dețin, fără contracandidați, titlul de codașe. La gospodăria colectivă Congaz s-au obținut la grîu pe 150 de ha și la porumb pe 72 de ha producții mici, sub 1.000 kg. Recoltele de la gospodăria colectivă M. Kogălniceanu au fost la fel de slabe. De ce? Pentru că la gospodăria Congaz președintele a fost un om lipsit de autoritate, membrii consiliului de conducere au dovedit nepăsare față de soarta recoltei și nimeni nu s-a preocupat de mobilizarea oamenilor la lucru. Primăvara, porumbul a fost prășit numai odată, iar toamna, o mare parte din el a rămas pe cîmp, neculeș. Via a fost și ea prășită numai o dată, inul de ulei s-a treierat în luna octombrie și așa mai departe. Nu-i de mirare, deci, că recoltele obținute de această gospodărie au fost slabe, valoarea zilei-muncă scăzută. Și, ca și cînd toate aceste necazuri pe capul colectiviștilor n-ar fi fost de ajuns, președintele s-a gîndit că ar fi momentul să investească o mare parte din puținul avut al gospodăriei în construcții zootehnice pretențioase. A gîndit și a și făcut-o, fără să ceară aprobarea adunării generale. S-au cheltuit 400.000 lei pentru maternitatea de scroafe, cotețele de păsări și saivanul de oi. De ce trebuiau cotețe de păsări cînd păsări încă nu aveau?

Și la gospodăria colectivă din M. Kogălniceanu s-au săvîrșit greșeli asemănătoare. Cu prilejul adunărilor generale pentru dări de seamă, colectiviștii din Congaz și din satul vecin și-au ales la conducere alți oameni, gospodari pricepuți și vrednici. Cu forțe sporite ei pășesc la muncă în noua campanie.

Sînt la acest început de an de muncă o serie întreagă de probleme legate de condițiile noi, — create prin completa colectivizare — ce trebuie rezolvate fără întîrziere.

Însămînțările de primăvară au început. Plugurile mușcă cu lăcomie brazde adînci, stepa cenușie devine neagră. Iată însă că din păcate pregătirile nu sînt terminate peste tot. La Congaz, de pildă, — datorită firește neglijenței vechii conduceri — nu s-a sfîrșit încă cu strîngerea semințe de la noii înscriși. Despre tratarea și selecționarea semințelor aci nici nu poate fi vorba. In alte gospodării colective organizarea muncii pe brigăzi și echipe s-a făcut doar scriptic, nu și pe teren. În acest an vor lucra în cele 39 de gospodării colective un număr de 248 de brigăzi din care 185 de cîmp, 9 legumicole, 21 viticole, 16 piscicole și 17 zootehnice. Acestea au fost împărțite în 879 de echipe. Șefii de echipe se cunosc pretutindeni. Însă nu în toate gospodăriile s-a terminat repartizarea terenului pe brigăzi și echipe, darea în primire a inventarului viu și mort etc.

Organizarea muncii în gospodăriile colective din raionul Tulcea este o operație ce nu mai poate suferi amînare. Organele agricole au datoria să sprijine înfăptuirea ei.

Paralel cu aceasta trebuie continuată acțiunea pentru asigurarea nutrețului necesar întreținerii vitelor pînă la noua recoltă. Din cauză că mulți dintre colectiviștii noi înscriși au adus doar vitele și au amînat de pe o zi pe alta aducerea nutrețului necesar, multe din gospodării au întreținut aceste animale din nutrețul vechi, calculat să ajungă pentru un număr mult mai mic de capete. Acum rezervele sînt pe terminate. Conducerile gospodăriilor colective din M. Kogălniceanu, Congaz și altele trebuie să convingă pe noii înscriși să predea fără întîrziere nutrețul ce-l datorează.

Ar mai fi de spus ceva și despre asigurarea adăpostirii animalelor. Acestei probleme însă îi rezervăm într-unul din numerele viitoare de ziar un spațiu mult mai mare.

GH. JANGOCIU

De peste hotare

A 40-a aniversare a Armatei Sovietice

DE STRAJA MUNCII PAŞNICE

La 23 februarie 1958 oamenii muncii din Uniunea Sovietică sărbătoresc cea de-a 40-a aniversare a Armatei Sovietice.

Istoria organizării Armatei Sovietice este ea însăşi o mărturie grăitoare a menirii nobile a acestei armate. După Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie 1917, în Rusia puterea de stat a trecut în mîinile muncitorilor şi ţăranilor. Primul act legislativ al noii orînduiri a fost Decretul pentru pace. Dar statele aflate în război nu au răspuns la propunerile paşnice ale guvernului muncitoresc-ţărănesc sovietic. Dimpotrivă, ele au hotărît să sugrume tînăra Republică Sovietică. Trupele Germaniei kaiserului au început să înainteze în interiorul Rusiei. Armatele albe, înzestrate cu arme străine şi comandate de foşti generali ţarişti, s-au ridicat împotriva puterii muncitorilor şi ţăranilor. În aceeaşi vreme au invadat Rusia armatele a 14 state.

Popoarele Rusiei s-au văzut puse să aleagă ori să se lase în „mila" duşmanului, ori să apere cuceririle revoluţiei. Deşi obosiţi după patru ani de război, muncitorii şi ţăranii au pus mîna pe arme, hotărîţi să învingă sau să moară. La 23 februarie 1918 tînăra Armată Roşie a dobîndit cea dintîi victorie asupra trupelor germane.

Ziua aceasta — Ziua Armatei Sovietice — este sărbătorită de-atunci în fiecare an.

Maturizată în luptele îndîrjite pe care le-a dus şi sprijinită activ de întreg poporul sovietic, Armata Republicii Sovietice a dat peste cap armatele invadatoare. Multora li se pare şi azi o minune că Armata Roşie, slab înarmată şi insuficient echipată, a zdrobit trupele gardiştilor albi ruşi şi ale intervenţioniştilor, bine înzestrate şi instruite, comandate de specialişti cu experienţă în arta militară. N-a fost însă nici o minune. Armata Revoluţiei lupta pentru interesele vitale ale oamenilor muncii, pentru viitorul luminos al poporului. Iată ce a condiţionat îndeosebi succesul ei. Ea a dus un război drept, un război de eliberare şi de-aceea a învins.

Fiind cu adevărat o armată a poporului, Armata Sovietică a fost şi este educată în spiritul devotamentului faţă de oamenii muncii din patria sa socialistă, în spiritul prieteniei dintre popoarele Uniunii Sovietice şi al respectării popoarelor altor ţări. Ea nu urmăreşte scopuri agresive, ci are un singur ţel — acela de a apăra pacea şi libertatea. Mărturie a acestui nobil ţel este Marele Război pentru Apărarea Patriei dus de poporul sovietic împotriva invaziei germano-fasciste din anii 1941—1945.

La 22 iunie 1941, după o serie de atacuri pustiitoare împotriva mai multor ţări europene, armatele Germaniei hitleriste au pătruns printr-un atac mîrşav pe teritoriul U.R.S.S. Poporul sovietic s-a văzut silit să pună din nou mîna pe arme pentru a-şi apăra cuceririle şi libertatea. Insufleţită de dreptatea cauzei sale, încrezătoare în victoria finală, Armata Sovietică a dat dovadă pe cîmpurile de luptă de un eroism excepţional. În încleştarea înverşunată cu cotropitorii hitlerişti au luptat umăr la umăr, fără a-şi precupeţi viaţa, reprezentanţi ai tuturor naţionalităţilor din Uniunea Sovietică.

Lupta dreaptă a poporului sovietic şi a armatei sale împotriva forţelor întunecate ale fascismului s-a împletit cu lupta de eliberare dusă de alte ţări, în cursul căreia s-a temeinicit alianţa de luptă a popoarelor iubitoare de libertate şi care au constituit coaliţia antihitleristă. Oamenii sovietici apreciază mult aportul pe care l-au adus popoarele din această coaliţie pentru zdrobirea Germaniei fasciste.

Armata Sovietică, care a avut de suportat greul luptei cu trupele fasciste, şi-a îndeplinit cu cinste în anii războiului datoria sa de aliat. Atunci cînd, în decembrie 1944, aliaţii anglo-americani s-au văzut într-o situaţie grea după ofensiva germană din Ardeni, trupele sovietice au dezlănţuit, în ciuda timpului nefavorabil, puternice acţiuni pe un front larg de la Marea Baltică la Carpaţi şi această ofensivă a silit comandamentul german să renunţe imediat la operaţiile sale din Ardeni.

Eliberîndu-şi patria de ocupanţi, Armata Sovietică a întins o mînă de ajutor oamenilor muncii din alte ţări, care gemeau sub jugul fascismului. Popoarele ţărilor din Europa de Est şi de Sud-Est nu vor uita niciodată ajutorul frăţesc dat de ostaşii sovietici, care au luptat dincolo de hotarele ţării lor cu aceeaşi bărbăţie şi neînfricare cu care au luptat pentru libertatea patriei lor.

În timpul serviciului militar, ostaşii sovietici îşi desăvîrşesc necontenit pregătirea politică şi de luptă. In fotografie: un grup de soldaţi din Armata Sovietică la un exerciţiu tactic.

Guvernul U.R.S.S. duce o politică de coexistenţă paşnică a ţărilor cu sisteme sociale diferite. Poporul sovietic nu are nevoie de teritorii străine, de bogăţiile altor ţări. El are tot ce-i trebuie pentru a-şi îmbunătăţi tot mai mult viaţa. Ocupaţi cu munca paşnică, oamenii muncii din Uniunea Sovietică au grijă însă în acelaşi timp de securitatea ţării lor. Ei se văd nevoiţi să-şi întărească armata şi flota atîta timp cît mai există o primejdie reală de război. Datorită acestei griji, forţele armate ale U.R.S.S. sînt înzestrate azi cu toate mijloacele tehnice militare cele mai moderne.

Incredinţînd armele soldaţilor lor, oamenii sovietici le cer acestora să le folosească numai pentru a-şi apăra ţara de agresiune şi nu în scopuri de cucerire. În Ţara Sovietică nu există om care să facă propagandă războinică, care să aţîţe la război. Un astfel de om ar fi socotit aici drept nebun. Soldaţii şi ofiţerii sovietici sînt educaţi necontenit în spiritul respectării tuturor celorlalte popoare. Conştiinţa justeţei ideei de apărare a patriei şi credinţa în triumful final al cauzei păcii constituie arma cea mai puternică a Ţării Socialismului.

Evoluţia evenimentelor din Indonezia

In ultimele zile, corespondenţii occidentali transmit numeroase ştiri alarmiste privitoare la situaţia din Indonezia, cu scopul evident de a da impresia că guvernul central de la Djakarta nu mai este stăpîn pe situaţie şi de a crea un climat favorabil unei intervenţii străine de sprijinire a elementelor reacţionare.

Adevărul este însă altul. Acţiunea separatiştilor din Sumatra centrală şi Celebesul de nord este aspru condamnată de opinia publică din Indonezia.

Sprijinită de elementele reacţionare din rîndurile armatei, care refuză să dea ascultare guvernului central din Djakarta, acţiunea separatistă din Sumatra constituie fără îndoială un pericol pentru situaţia din întreaga Indonezie. Ale cui interese servesc aceste elemente reacţionare şi corupte care au format un „guvern" separat, rebel, nu-i greu de ghicit. Atît colonialiştii olandezi — alungaţi de la conducerea posturilor-cheie ale economiei indoneziene şi supuşi presiunilor opiniei publice mondiale, care cere restituirea către Indonezia a Irianului de vest — cît şi cercurile imperialiste americane, au găsit în aceşti rebeli cele mai bune instrumente pentru organizarea de comploturi, dezordini sau lovituri de stat.

Legăturile separatiştilor din Sumatra cu elementele reacţionare din Djakarta şi cu puterile coloniale, în special cu imperialiştii americani, au apărut evidente în ultimele zile. Astfel cîteva persoane oficiale de la Djakarta, printre care fostul director al Băncii Indoneziei, Harahap, au fugit în Sumatra. Pe de altă parte, partidul reacţionar Maşumi s-a raliat cererilor rebelilor, susţinînd că pentru „aplanarea conflictului", preşedintele Sukarno — întors de curînd după o vizită în cîteva din ţările Asiei şi Africii — ar trebui să înlăture actualul guvern condus de Djuanda. „Nu este un secret — scria agenţia France Presse — că Statele Unite ar primi cu satisfacţie vădită revenirea la putere a unor conducători ca fostul vicepreşedinte Hatta".

Dealtminteri, junta din Sumatra centrală s-a demascat încă din primele sale declaraţii în folosul cui lucrează. „Ministrul" comerţului din „guvernul" rebelilor a anunţat că este dispus să acorde vaste concesii companiilor petrolifere străine. Trusturile americane „Standard Vacuum Oil Company" şi „Caltex" au şi primit oferte din partea rebelilor.

Acţiunea antipatriotică a separatiştilor din Sumatra centrală şi Celebesul de nord este aspru condamnată şi de numeroşi fruntaşi ai partidelor politice din Indonezia. Preşedintele partidului naţional Suwirjo a cerut guvernului să adopte acţiuni cît mai hotărîte împotriva clicii lui Hussein. Acelaşi lucru a fost cerut şi de Aidit, preşedintele Partidului Comunist din Indonezia, într-un articol publicat în ziarul „Harian Rakjat".

Memorandumul guvernului R. P. Polone

Ecoul larg al propunerii cu privire la creearea în Europa centrală a unei zone denuclearizate a îndemnat guvernul R. P. Polone să facă o expunere mai detailată a propunerilor sale, în vederea uşurării tratativelor şi realizării unei înţelegeri în această problemă.

In Memorandumul prezentat se arată că zona propusă urmează să cuprindă teritoriile Poloniei, Cehoslovaciei, R. D. Germane şi R. F. Germane. Pe acest teritoriu nu s-ar produce şi nu s-ar stoca arme nucleare, iar folosirea acestei arme împotriva teritoriilor zonei amintite ar fi interzisă.

Statele participante la această zonă s-ar obliga să nu producă şi să nu stocheze materiale care produc arme nucleare pe teritoriul lor. Cele patru puteri (Franţa, S.U.A., Marea Britanie şi U.R.S.S.) şi-ar lua la rîndul lor obligaţia să nu menţină arma nucleară în armamentul trupelor lor care staţionează pe teritoriile statelor din această zonă, să nu folosească arma nucleară împotriva teritoriilor acestei zone şi să nu pună sub nici o formă la dispoziţia guvernelor sau altor organe de pe acest teritoriu arma nucleară, materiale şi instalaţii pentru utilizarea acesteia

In Memorandum sînt prezentate de asemenea propuneri pentru efectuarea controlului acestor măsuri, precum şi modalitatea de traducere în viaţă a obligaţiilor asumate.

In încheiere se arată că guvernul R. P. Polone este convins că adoptarea propunerilor va uşura realizarea unui acord cu privire la limitarea corespunzătoare a armamentelor de tip clasic şi la reducerea efectivului trupelor străine staţionate pe teritoriile statelor din această zonă.

COMUNICAT

cu privire la cea de-a treia sesiune a Comisiei permanente pentru colaborarea economică şi tehnico-ştiinţifică în domeniul agriculturii de pe lîngă Consiliul de ajutor economic reciproc (C.A.E.R.)

Intre 11 şi 15 februarie 1958 a avut loc la Sofia cea de-a treia sesiune a comisiei permanente pentru colaborare economică şi tehnico-ştiinţifică în domeniul agriculturii a ţărilor participante la C.A.E.R.

La lucrările sesiunii au luat parte delegaţii ale Republicii Populare Albania, Republicii Populare Bulgaria, Republicii Cehoslovace, Republicii Democrate Germane, Republicii Populare Polone, Republicii Populare Romîne, Republicii Populare Ungare şi U.R.S.S. La sesiune au asistat în calitate de observatori delegaţi ai Republicii Populare Democrate Coreene şi Republicii Populare Federative Iugoslavia.

Comisia permanentă a discutat rezultatele activităţii grupurilor de lucru şi ale consfătuirilor ţinute în anul 1957 şi a adoptat recomandări corespunzătoare. Comisia a examinat, de asemenea, probleme privind pregătirea materialelor pentru coordonarea planurilor de perspectivă ale dezvoltării agriculturii în ţările membre ale C.A.E.R. şi a principalelor orientări în dezvoltarea tehnicii în agricultură; a adoptat hotărîri privind cele mai eficace metode de combatere a bolilor la animale şi organizarea unui grup de lucru permanent pentru problemele de medicină veterinară, compus din specialişti cu înaltă calificare; a examinat probleme legate de metodele de încercare a soiurilor de plante agricole şi efectuarea schimbului de soiuri între ţări. Au fost de asemenea examinate şi discutate probleme privind mărirea producţiei de lînă şi îmbunătăţirea calităţii ei; folosirea îngrăşămintelor minerale, organice şi a altor îngrăşăminte şi mecanizarea încorporării lor în sol; dezvoltarea pomiculturii, viticulturii şi legumiculturii; îmbunătăţirea transportării şi păstrării acestor produse.

Au fost examinate rapoartele şi recomandările privind principalele orientări în dezvoltarea tehnicii industriei alimentare, tipizarea maşinilor şi aparaturii, precum şi problemele care urmează să fie coordonate la întocmirea planurilor de perspectivă ale dezvoltării industriei alimentare în ţările membre ale C.A.E.R.

Au fost examinate problemele îmbunătăţirii continue a activităţii colegiului de redacţie al Revistei Agricole Internaţionale a C.A.E.R.

Comisia a examinat şi aprobat planul său de lucru pe anul 1958.

Recomandările adoptate la cea de-a treia sesiune a comisiei permanente pentru agricultură au ca scop îndeplinirea hotărîrilor C.A.E.R. Ele vor contribui la dezvoltarea şi întărirea continuă a colaborării economice şi tehnico-ştiinţifice a ţărilor membre ale C.A.E.R. în domeniul agriculturii şi industriei alimentare.

Contractanţii

(Urmare din pag. 1-a)

Curmîndu-şi gîndurile amare, preşedintele îşi mai aruncă odată privirea asupra nesfîrşitelor ogoare, la grîul des ca peria. Şi se înveseli iarăşi: „Nu-i nimic, în anul acesta vom proceda altfel. Avem însămînţate cu grîu 600 de ha, şi deocamdată e destul de frumos. În curînd vom însămînţa şi 350 de ha cu porumb. Acum o să cugetăm mai bine şi vom contracta mai mult. Colectiviştii au nevoie de bani în timpul anului. De unde să le dai, dacă nu ai produse contractate? În anul trecut abia am încropit-o ca să le putem da 4 lei la zi-muncă. Acum ne-am pus în plan să dăm trimestrial un avans de 5 lei la zi-muncă. E musai să contractăm mai mult grîu şi porumb".

Intors la gospodărie, tov. Ion Nicolae a împărtăşit aceste gînduri şi lui Rachim Mîrzali, vicepreşedintele consiliului de conducere. I-a vorbit despre toate socotelile făcute de el, acolo, în cîmp. I-a arătat şi lui ziarul în care scria despre colectiviştii din Viişoara şi Pietroiu.

— E bine să convocăm consiliul şi să ne sfătuim şi noi asupra contractărilor, a spus Mîrzali. Gospodăriile din împrejurimi ne-au luat-o înainte.

De convocare scrisă n-a fost nevoie. Consiliul şi aşa s-a adunat către seară la sediul gospodăriei. Discuţia a început-o Ion Nicolae, preşedintele:

— Ei, ce zici Negip, cum facem în anul ăsta cu contractările? Iote colo ce scrie despre Pietroiu. Noi am cam rămas de căruţă. Şi le arătă la toţi ziarul.

Azmi Negip ridică uşor din umăr, a nehotărîre.

— Voi ce ziceţi, Şefic, Mologani, Zaremba? Ia să vă aud. Cît propuneţi să contractăm în anul acesta? În adunarea generală colectiviştii au cerut să contractăm cît mai mult...

Limbile s-au dezlegat repede. Propunerile au început să vină pe rînd. A propus şi Brătescu, şi Răcele, şi Şefic, şi Zaremba. Unii ziceau 15 vagoane de grîu şi 15 de porumb. Alţii 20 de grîu şi 10 de porumb. Inţelegerea s-a făcut repede, ca între oameni legaţi de aceleaşi interese. Toţi au stabilit ca gospodăria să contracteze în anul acesta 18 vagoane de grîu, 7 de porumb şi unul de floarea-soarelui.

Fapta aceasta a stîrnit mare bucurie în rîndurile colectiviştilor din Valul Traian. Delegatul „Recoltei" a completat doar contractul, punîndu-şi semnătura în josul lui. Muncă de lămurire n-a fost nevoie să mai ducă. Le-a spus numai că în cursul lunii martie, să se prezinte la Banca agricolă spre a ridica suma de 123.000 lei ce li se cuvine drept arvună.

— Şi ce bine!... i-a răspuns Ion Nicolae. La sfîrşitul lui martie trebuie să dăm avansul la zile-muncă pentru primul trimestru.

SPORT

Din ţară

● A început cea de a doua etapă a Spartachiadei de iarnă. In perioada 16 februarie — 9 martie se va desfăşura etapa raională pentru toate cele 7 sporturi cuprinse în competiţie. La unele discipline: săniuţe, gimnastică şi patinaj, această a doua etapă constituie şi finala.

● In turneul internaţional de tenis de masă de la Russe, tinerele jucătoare maghiare au obţinut locul întîi, întrecînd cu scorul de 3—1 echipa de tineret a R. P. Romîne.

● Echipa campioană de box a ţării noastre Dinamo Bucureşti, care întreprinde un turneu în R. P. Polonă, a obţinut un rezultat de egalitate 10—10 în faţa echipei Gwardia-Varşovia. In cel de al doilea meci pe care l-au susţinut la Lodz dinamoviştii au obţinut o frumoasă victorie cu scorul de 13—7

● La 5 martie se va desfăşura primul meci internaţional de fotbal al anului la Bucureşti: Progresul F. B. — Voivodina Novisad.

● Echipa de polo a clubului Dinamo-Bucureşti, campioana ţării, va participa la un turneu internaţional care se va desfăşura la Moscova săptămîna viitoare. In afara echipelor sovietice Dinamo-Moscova, Dinamo-Tbilisi şi Dinamo-Kiev, vor mai evolua campioana Ungariei Dozsa Szolnok, Gwardia-Varşovia şi Ruda Hvezda Praga.

● Echipa de fotbal de categoria A Locomotiva Bucureşti se va numi Rapid-Bucureşti.

Din străinătate

● La Helsinki s-au desfăşurat campionatele mondiale masculine de patinaj viteză. Oleg Goncearenko (U.R.S.S.) a obţinut pentru a treia oară titlul de campion absolut al lumii la patinaj viteză.

● Turneul internaţional de fotbal de la Viareggio a luat sfîrşit cu victoria echipei italiene Sampdoria, care a întrecut în finală pe Fiorentina cu 2—0. Pentru locul 3—4 Udinese a întrecut cu acelaşi scor pe Lanerossi.

● Mihail Tal a cîştigat pentru a doua oară titlul de campion al Uniunii Sovietice la şah.

● Echipele reprezentative de rugbi ale Italiei şi Romîniei se vor întîlni anul acesta la 7 sau 8 decembrie în oraşul Neapole.

● După 6 partide, în meciul pentru titlul mondial feminin la şah dintre Olga Rubţova şi Elisabeta Bîkova scorul este de 4—2 pentru Rubţova.

● Campionatele de tenis de masă ale Japoniei desfăşurate de curînd au constituit o puternică afirmare a elementelor tinere. Deţinătorii titlurilor mondiale Eguchi şi Tanaka au fost învinşi. Astfel la simplu femei titlul de campioană a Japoniei a revenit jucătoarei K. Yamaizumi iar la simplu bărbaţi titlul a fost cucerit de tînărul S. Narita.

Categorice înfrîngeri au suferit şi ceilalţi cunoscuţi jucători japonezi Ogimura, Tomita şi jucătoarele Okawa şi Watanabe.

DIN R. P. UNGARA

Viaţa îmbelşugată a membrilor cooperativelor agricole de producţie

La sfîrşitul anului 1957, cooperativele agricole de producţie din Ungaria şi-au făcut bilanţul realizărilor şi lipsurilor, aşa cum se obişnuieşte la încheierea oricărui an de muncă. Strădaniile lor au fost încununate de succese nu numai în ce priveşte creşterea numerică a membrilor dar şi în creşterea veniturilor.

In apropiere de Kis-Hortobágy, la Cserebökény, pe păşunile unde nu întîlneai decît arar cîteva oi, un mănunchi de ţărani au înfiinţat în acest an o cooperativă agricolă de producţie cu o suprafaţă de 220 jugăre. Ei au desţelenit pămîntul nelucrat de vreme îndelungată şi au însămînţat pe jumătate din suprafaţă orez. Recolta a fost îmbelşugată: 30 chintale la jugăr. Ca rezultat al muncii lor, membrii cooperatori au primit importante sume de bani şi produse, deşi culturile de orz şi secară au fost compromise datorită îngheţului. Pentru fiecare zi-muncă cooperatorii au primit 100 forinţi, cea mai mare parte din ei încasînd între 40.—50.000 forinţi.

Un alt exemplu grăitor: Ernö Andrássy şi fiul său în vîrstă de 18 ani sînt membri ai cooperativei agricole „Eliberarea" din Aparhant. Tatăl este îngrijitor de viţei, fiul vizitiu. Pentru 715 zile-muncă familia Andrássy a primit 25 chintale de grîu, 20 chintale de orz şi peste 4 chintale de secară. In plus, ei au primit de la începutul anului 450 litri de lapte şi 5.200 forinţi. La acestea se adaugă încă 9.000 forinţi şi 400 kg zahăr — alocaţie gratuită pentru cultivarea sfeclei de zahăr.

Adunînd toate acestea, venitul anual al familiei Andrássy s-a ridicat la 50.000 forinţi, în afară de produsele gospodăriei proprii.

O membră a unei cooperative agricole de producţie semnează pentru primirea banilor ce i se cuvin în schimbul zilelor-muncă prestate.

Noi soiuri de legume şi fructe

La Kecskemet în inima pustei ungare, se află Institutul Experimental Agricol, al cărui director este Gyula Meszöly, laureat al premiului Kossuth. Institutul a fost înfiinţat în 1955 cu scopul de a rezolva problemele mecanizării culturilor de legume şi fructe îndeosebi în regiunea nisipoasă dintre Dunăre şi Tisa. Institutul are trei secţii: una pentru selecţionarea legumelor şi cultura lor, a doua pentru pomii fructiferi şi horticultură, a treia pentru culturile generale.

Pe lîngă secţia de selecţionare a legumelor a fost creat un laborator de chimie şi de tehnologie a conservelor şi un laborator de botanică. O fermă experimentală cu o suprafaţă de 362 hectare este destinată experienţelor.

În secţia de selecţionare legumicolă se fac interesante experienţe de îmbunătăţire a soiurilor de roşii. Au fost create soiuri de roşii precoce pentru export, precum şi altele cărnoase netede, de culoare purpuriu aprinsă, bune pentru conserve.

Laboratorul de chimia şi tehnica conservării de pe lîngă secţia culturilor legumicole are ca sarcină studierea proprietăţilor legumelor produse (pulpă, vitamina C, acizi şi mase colorante), precum şi tehnologia conservării. Laboratorul de bacteriologie botanică de pe lîngă aceeaşi secţie studiază diferiţii viruşi care atacă roşiile, ardeii, salatele etc., cu scopul de a găsi cele mai eficace metode de combatere a lor.

Secţia de culturi fructifere a obţinut prin diverse încrucişări cîteva specii deosebit de valoroase: „Cireaşa ţigan" C 215 şi piersicile „Perla nisipurilor" C 425, varietăţi ce suportă bine îngheţul.

În cursul lucrărilor de selecţionare a plantelor ornamentale s-a reuşit să se determine capacitatea de creştere în terenuri nisipoase şi rezistenţa la secetă a peste 400 plante ornamentale.

În pustă, iarna este încă în toi. În laboratoarele şi serele Institutului din Kecskemét se lucrează însă din plin. Aici se nasc noile soiuri de legume şi fructe.

In multe localităţi rurale din R. P. Ungară au fost înfiinţate magazine specializate pentru vînzarea de încălţăminte, îmbrăcăminte, articole de menaj, tehnice etc.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1, Bucureşti, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin",